

Mare

'Mijn oude huis is platgegooid'

Pagina 6 en 7

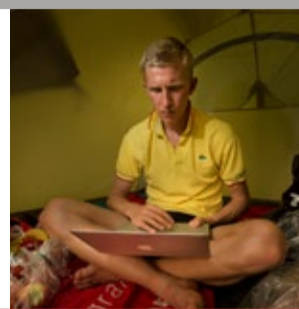
Borrelen tijdens en na de lockdown: 'Escalatie kan ook gewoon online'

Pagina 4 en 5

Briljante computer kan razendsnel gevaarlijke asteroïden voorspellen

Pagina 8 t/m 11

Nog geen kamer? Pas dan op voor scammers! (of ga anders kamperen)

Pagina 2 en 14

Klaar voor de start

Welkom in je nieuwe lijfblad

Beste eerstejaars, welkom! Een nieuwe stad, een nieuw lijfblad. Aangenaam: wij zijn het Leids universitair weekblad Mare.

Als onafhankelijke universiteitskrant schrijven we wekelijks over alles wat er goed gaat in Leiden, maar ook over wat er beter kan. Topprestaties van wetenschappers, vette studentfeesten, maar ook huisjesmelkers en matige scriptiebegeleiding komen daarbij aan bod.

Mare is er voor alle medewerkers en nadrukkelijk ook voor jullie. Zijn er zaken waarvan jij vindt dat we er aandacht aan moeten besteden, bel (071-5277272), mail (redactie@mare.leidenuniv.nl) of kom langs op de redactie (Rapenburg 38).

Door de coronacrisis verschenen we de afgelopen maanden alleen maar online (op www.mareonline.nl), maar zodra het weer kan, vis je ons straks weer iedere donderdagmiddag uit de Mare-bakken die overal in de universiteitsgebouwen te vinden zijn.

Je kunt ook (hopelijk nu al, en anders zeer binnenkort) de Mare-app downloaden in Google Play of App Store. Like ondertussen onze pagina op Facebook (www.facebook.com/MareLeiden) en volg ons op Twitter en Instagram (@weekbladmare).

En geniet vooral van je introductie in Leiden. Maak er een mooie tijd van!

Het nieuwe rooster

Colleges tussen 08:30 en 21:15 uur

FotoVera Broting

In nieuwe collegejaar geeft de universiteit onderwijs van half negen in de ochtend tot kwart over negen in de avond.

DOOR VINCENT BONGERS De volle dagen zijn nodig omdat de universiteitsgebouwen nog maar beperkt kunnen worden gebruikt. Daardoor is spreiding van studenten noodzakelijk en krijgen ze een mix van digitaal en fysiek onderwijs. Om zoveel mogelijk *face-to-face*-colleges te kunnen geven gaat de universiteit meer uren in de dag gebruiken dan gewoonlijk.

'De universiteit gaat in september van 08.30 's ochtends tot 21:15 's avonds onderwijs geven', liet vice-rector Hester Bijl onlangs weten. 'We gaan zo maximaal mogelijk gebruik maken van de beperkte ruimte in de gebouwen. Uiteraard geldt overal de anderhalve meter. We moeten zorgen dat het in de gangen en de toegangen van gebouwen en zalen veilig is.'

Er komen twee tijdslots, legde Bijl uit. 'Een groep studenten komt om 08.30, en een volgende groep begint om 09.00. Door de spreiding is er minder drukte op de

gangen en bij de deuren. Er wordt gewerkt in blokken van ongeveer vier uur. Met na twee uur een docentwissel. De studenten blijven in de zaal. Dus twee keer een college van twee uur.'

Na zo'n blok van vier uur wordt er schoongemaakt. 'Het avondblok is ongeveer van 17.15 tot 21.15. We gaan docenten niet keihard verplichten om avondonderwijs te geven. We vragen opleidingen om te kijken welke docent onderwijs kan en wil geven in bepaalde blokken.'

Waarschijnlijk worden de avondblokken minder intensief gebruikt. Daar is dan ook geen verschuiving van een half uur ingebouwd. 'Anders eindigen we nog later in de avond.'

Bij Wiskunde en Natuurwetenschappen is een 'enorme druk' op de laboratoria. 'Daar gaan we kijken of we wat betreft tijdslots iets flexibeler kunnen zijn. Het goede nieuws is dat daar de gangen heel breed zijn.'

De faculteiten werken volgens de vice-rector 'keihard' aan roosters. 'De prioriteit ligt bij de eerstejaars. Onderwijs dat moeilijk online kan, heeft ook voorrang. Practica en werkgroepen bijvoorbeeld.'

Bandirah

Laatste Kans

Tro

ALL-IN

PRIJS KNALLER

WEG = WEG

ap er niet in

Mare liet zich vrijwillig oplichten

Veel (vaak internationale) studenten laten zich oplichten door nepverhuurders die op Facebook woonruimte aanbieden. Mare sprak met slachtoffers én scammers.

DOOR SUSAN WICHGERS Aangeboden op Facebook: een gemeubileerd appartement met twee slaapkamers in de Kraaijerstraat, voor 500 euro per maand. Klinkt te mooi om waar te zijn, en dat is het ook. 'Fully furnished apartment, city center', post Anselmo Rubio in de Facebookgroep Leiden Housing. Zonder foto's.

Rubio heeft een uitgebreid Facebookprofiel, maar niks wijst erop dat hij een link heeft met Nederland. Hij woont in Los Angeles, werkt bij een Amerikaans bedrijf, heeft Amerikaanse familie.

Als we onze interesse laten blijken, stuurt hij het (Engelse) nummer van de 'huisbaas' door. 'Sorry for late reply', appt ene Andrew Taylor vervolgens. Op de vraag of een bezichtiging mogelijk is, antwoordt hij: 'Am somehow busy. That is why I won't be able to make any viewing. Because am in Amsterdam right now executing a huge project.'

Les 1: scammers zijn altijd te druk voor een bezichtiging
Het appartement bekijken is niet mogelijk, omdat oplichters zogenaamd altijd ergens anders zijn, voor werk of vanwege een ander excuus. Dat is de reden waarom vooral internationale studenten de dupe worden van scammers: zij zijn vaak nog in het buitenland tijdens hun zoektocht, en hebben sowieso geen mogelijkheid om te bezichtigen.

Zoals de Indiase studente (25, human rights law) die vorig jaar 1100 euro is kwijtgeraakt aan een oplichter. Ze wil niet met haar naam in de krant. 'Het is nog steeds een nachtmerrie', vertelt ze. 'Het is zoveel geld, helemaal voor Indiase begrippen. Ik ben de helft van mijn spaargeld verloren.'

Ze had de waarschuwingstekens moeten zien, geeft ze toe. De huisbaas had een Engelse bankrekening, had veel haast, reageerde altijd direct op haar e-mails. 'Maar ik had zelfs nog een vriend in Leiden het adres laten controleren. Het leek te kloppen.' Ze heeft ook een kopie van haar paspoort opgestuurd, waar ze veel spijt van heeft. 'Doe dat nooit', adviseert ze. 'En betaal niks voor een huis dat je niet met eigen ogen gezien hebt.'

Helaas is dat advies niet waterdicht, weet Ab Hagenaar. Hij verhuurt zelf drie appartementen en is op Facebook onder die schuilnaam actief om internationale studenten te behoeden voor oplichters. In zijn vrije uren houdt hij de Facebookgroepen in de gaten waar woonruimte wordt aangeboden, maakt namen van scammers bekend, beantwoordt vragen van internationale studenten en geeft tips om oplichters te herkennen. Dat komt hem regelmatig op bedreigingen te staan, vandaar het pseudoniem.

Andrew noemt hij een echte 'middle of the road scammer', de klassieke variant die uit is op snel geld.

Maar de tactieken worden steeds doortrapper. 'Sommige scammers huren iets via AirBnB. Zo krijgen slachtoffers het huis daadwerkelijk te zien. Ze denken dat het goed zit, en betalen. Als je een paar weken lang elke dag bezichtigingen houdt, kun je flink cashen.'

Anderen spreken met stu-

denten af in een restaurant, trakteren op koffie, en geven na betaling een set nepsleutels mee. 'Die blijken dan niet te passen.'

Zijn tip: 'Check wie de eigenaar van het pand is. Dat kan gewoon via het Kadaster.'

Les 2: de foto's en video's zouden overal gemaakt kunnen zijn

Op de foto's en video die Andrew ons stuurt, zijn de gordijnen van het appartement gesloten. Zonder uitzicht wijst niks erop dat het zich in Leiden bevindt. Kijk je beter, dan ontdek je on-Nederlandse details, zoals een waterkoeler en een airco. Soms gebruiken oplichters foto's van hotelkamers of van huizen die te koop staan. Om dat uit te sluiten, kun je omgekeerd afbeeldingen zoeken op Google. Andrews foto's zijn echter nergens anders op internet te vinden.

Hij heeft inmiddels het volledige adres gestuurd, Kraaijerstraat 8, omdat hij in de veronderstelling is dat we in Duitsland zijn en het dus niet kunnen controleren. Kraaijerstraat 8 blijkt een garage te zijn. Nummer 8a, boven de garage, is wel een appartement. Maar door de ramen is meteen te zien dat het niet het appartement van de foto's is.

Andrew wordt inmiddels ongeduldig. 11.45: 'Let me know if you receive it or not. Waiting for your reply.' 11.46: 'Are you there?' 11.50: gemiste oproep. 11.55: 'Do you receive it. Waiting for your reply.' Hij benadrukt dat hij het geld zo snel mogelijk moet hebben, pas na een betalingsbevestiging kan hij ons van het appartement verzekeren.

We bellen terug. Voor een geboren en getogen Engelsman (blijkens zijn doorgestuurde paspoort – waarschijnlijk gestolen van een eerder slachtoffer) heeft Andrew een vreemd accent.

Hij reageert gepikeerd: 'You told me you were in Germany.' Hij probeert zich er nog uit te redden door te beweren dat het appartement op de, niet-bestaande, tweede verdieping is.

Plotseling gooit hij het over een andere boeg. Natuurlijk kunnen we de ruimte van binnen zien, maar er zijn nog een hoop andere geïnteresseerden. Als zij het niet willen, laat hij het ons nog weten. Na het gesprek blokkeert hij ons op WhatsApp en antwoordt niet meer op e-mails.

Les 3: scammers hebben haast

Nadat Andrew ons heeft gedumpt, nemen we contact op met Oluwasanmi Ajasa. Hij biedt een appartement aan in het centrum van Leiden. Als je op Facebook zijn naam zoekt, zie je dat hij datzelfde appartement ook in Amsterdam en Kopenhagen aanbiedt.

Hij vraagt om een e-mailadres, zodat de huisbaas contact kan opnemen. Even later mailt ene George Smith. Hij heeft een appartement: Houtstraat 3. Dat adres gebruikt hij vaker: iemand anders die contact met hem heeft gehad, kreeg hetzelfde adres te horen. Houtstraat 3 is een studentenhuis van Duwo. De bewoners weten van niks.

Als we een halve dag niet reageren, volgt een herinnering. 'Did you see my last messages I sent to you?' 'Did you see my messages with the questions to answer?' George heeft haast, net als de 'huisbaas' die begin dit jaar Maari Hinsberg (24, East Asian art history) oplichtte. Ze reageerde op een oproep van een Italiaans meisje dat een huisgenoot zocht, en die haar vervolgens in contact bracht met de huisbaas. Ze maakte, net als de Indiase studente, 1100 euro over. Pas toen de huisbaas beweerde dat de gemeente een nieuwe regel had waardoor ze drie maanden huur moest betalen, kreeg ze argwaan. 'Ik probeerde contact te krijgen met het Italiaanse meisje, maar haar Facebookprofiel bestond niet meer. Toen wist ik zeker dat het fout was.'

Les 4: scammers hebben de details slecht op orde

Andrew was zogenaamd een Engelsman, maar sprak zijn moedertaal niet goed. George is volgens zijn rijbewijs een Amerikaan uit Mississippi, maar heeft een Engels telefoonnummer en gebruikt het Zweedse rekeningnummer van zijn 'advocaat' Pierre Magnusson.

Bovendien mailt hij vragen die een normale huisbaas nooit zou stellen. 'Did you take drugs? Did you have car? Did you have pet?' Daarna stuurt hij een soort aanmeldingsformulier, waarin hij niet alleen ons adres en telefoonnummer wil weten, maar ook: 'Do you drink?' Op de vraag of hij zelf drinkt, antwoordt hij ontkennend. 'I don't drink and the lease agreement you will have it tonight.'

Voor Nederlandse studenten is het makkelijk om niet voor dit soort trucs te vallen. Hagenaar schat dat 80 procent van de berichten die hij krijgt van internationale studenten komen, en 20 van Nederlanders. 'In landen waar die woningnood niet zo enorm is, zijn mensen goed van vertrouwen', zegt hij. 'Daar zijn zulke oplichters niet actief, dus ben je er niet op bedacht.'

'Nederlanders herkennen ze misschien meteen', beaamt Hinsberg. 'Maar als je in het buitenland zit, heb je geen idee. Het is heel stressvol om hier een huis te vinden. Je bent wanhopig en gehaast.'

Joplocatie

OP = OP

Is er iets tegen te doen?

De faculteit Rechten heeft deze zomer een student-assistent aangenomen om een maand lang internationale studenten te helpen. Zij deed bezichtigingen, checkte websites met aangeboden woonruimte, voerde gesprekken met makelaars en keek huurcontracten na.

Volgens universiteitswoordvoerder Caroline van Overbeeke werd dat zeer op prijs gesteld en gewaardeerd door de doelgroep. Maar of de andere faculteiten volgen, 'weten we nu natuurlijk nog niet, daarvoor is het nog te vroeg. Eerst evalueert de faculteit dit en zal de ervaringen vervolgens met Housing delen, en breder met de universiteit.'

Hagenaar vindt dat het de morele plicht van universiteiten en gemeenten is om studenten te behoeden voor oplichters. 'We hebben veel baat bij internationale studenten, financieel gezien. Ik doe het vrijwillig naast mijn gewone baan, maar voor een klein budget kun je er mensen voor aannemen en is de zaak een stuk veiliger.'

Hij heeft nog een tip: voor 59 euro gaat de site housingcheck.nl na of je te maken hebt met een scammer. 'Ik ben daar ambivalent over omdat het een commerciële organisatie is, maar ze doen goed werk.'

Oplichter Andrew had op zijn eigen naam een rekening bij de ABN Amro. Het rekeningnummer is inmiddels bekend bij ABN Amro.

De bank adviseert iedereen die te maken heeft gehad met een oplichter om hetzelfde te doen. 'Op basis van dergelijke meldingen zullen wij onderzoek doen', laat woordvoerder Jarco de Swart weten. 'Maar belangrijker is dat slachtoffers aangifte doen bij de politie. Dat creëert, ook voor de bank,

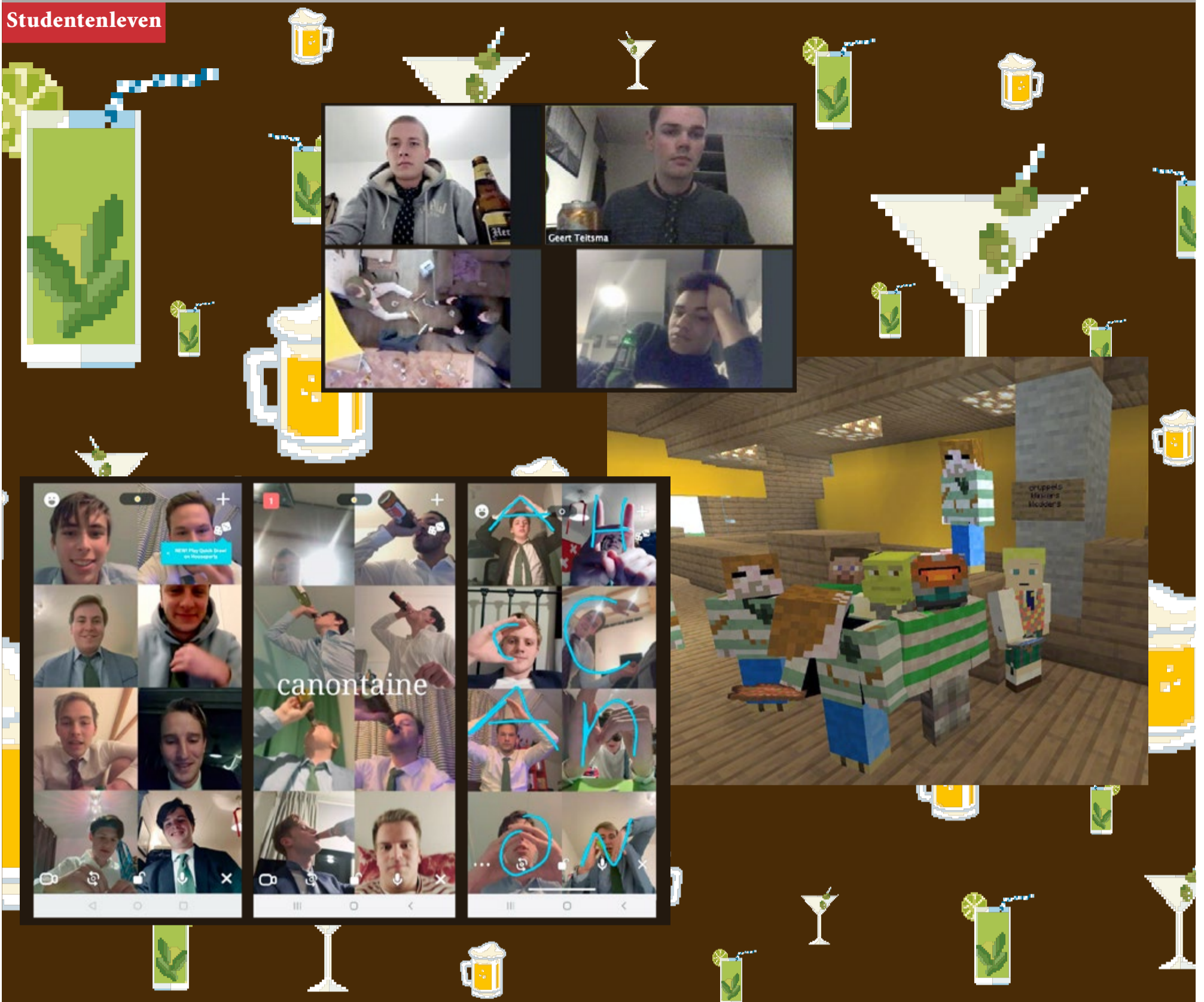
de noodzakelijke juridische mogelijkheden om nog intensiever actie te kunnen ondernemen tegen fraudeurs.'

Vrij

BUITENKANS!

Studentenleven

DE BURRUL GING GEWEEN DEUR

Tijdens de lockdown kropen studenten jasje-dasje achter hun laptop of bouwden ze hun sociëteit na in Minecraft. Mare dwaalde langs digiborrels, dixos en adtvlogs. 'Escalatie kan ook online.'

DOOR VERA ARNTZEN 'Met twintig man samen komen in een fusie is gewoon een slecht idee', zegt Evert Stolte (22, natuurkunde). En dus ging zijn SSR-dispuut BLOQ online borrelen. 'Iedereen vond het voor herhaling vatbaar.'

Bram van de Poll (19, sterrenkunde, Augustinus) borrelde met zijn cordial AHC Canon(taine): 'We zitten jasje-dasje achter de laptop.' Het enige nadeel: 'Het kon maar met acht man tegelijk.'

Het is eind maart als Geert Teitsma (19, fiscaal recht, Augustinus-gezelschap Carpe Noctem) net terugkomt van een vrijmibo: 'Er stonden vooraf veel mensen op aanwezig. Maar als sommigen online komen en zien dat er al zes van hetzelfde cordial met elkaar aan het praten zijn, vertrekken ze weer.' Hij maakt zich klaar voor zijn tweede borrel van de dag, een digitale dixo: 'Het wordt improviseren en een beetje gek doen. Misschien zetten we ons cordiallied nog even keihard in.'

Toen veel studenten aan het begin van de coronacrisis vrijwillig in quarantaine gingen, maakten ze gebruik van toepassingen als Houseparty, Zoom, Teams, Discord en Whereby om bij te praten en digitaal te proosten. Hoe verliepen die digiborrels?

Mare maakte een rondgang aan en schoof aan.

Het begint allemaal met een goede bodem, aldus Bart van Wingerde (21, bestuurskunde, Quintus-dispuut Da Vinci). 'Het wekelijkse lichtingseten doen we nu via Skype. Dan zit iedereen met het bord op schoot voor de camera.'

Wieke Snoeij (21, klassieke talen en geschiedenis) houdt vanavond een Netflixparty als alternatief voor de dies van studievereniging Sophia Aeterna waar ze in het bestuur zit. 'We kijken *Clash of the Titans* met daarnaast een live chat, via netflixparty.com.'

Online met elkaar praten werkt beter dan typen, vindt Teitsma: 'WhatsApp-gesprekken monden vaak uit in grappige stickers, filmpjes en memes.' Jaco Tetteroo (26, computer science, SSR-dispuut BLOQ en Leidse Flesch-dispuut Ægir): 'Het enige verschil is dat je achter een scherm zit, maar je connect net zo hard met de rest.'

Van Wingerde mist het fysieke contact wel degelijk. 'Bij mijn dispuut geef iedereen elkaar een handdruk als je binnenkomt, dat is veel persoonlijker.'

Door de coronacrisis is ook de Leidse digitale bouwsector booming, en dan vooral in Minecraft. Van Wingerde: 'Dat is een game die lijkt op Lego: alles is er vierkant.' Teitsma: 'Je bent een poppetje in het spel en leeft echt een leventje. Je moet soms ook eten en slapen.' Het is alleen minder competitief dan andere games, zegt Van Wingerde: 'Het gaat niet per se om goed zijn, maar om steeds mooiere dingen bouwen.'

Alle extra vrije tijd kwam daarbij goed van pas. 'Al snel ontstond het idee om Quintus na te maken en op maandag op de normale borreltijd allemaal online te komen en op onze vaste borrelplek te gaan staan. We hebben zelfs de bouwtekeningen van Quintus opgevraagd om het echt één op één te kunnen namaken. Veel dispuutleden hebben zo'n *skin* gemaakt met onze dispuutskleding. Ik draag dan mijn preseskleiding: een kilt.'

Zo wordt het ene na het andere verenigingsgebouw uit de grond gestampt. Teitsma: 'Als nieuwe leden kregen we de taak Augustinus na te bouwen.' Studievereniging Pleyte, van Oude Nabije Oosten-studies, spant de kroon. 'Onze leden bouwen oude gebouwen zoals de Ishtarpoort, gevleugelde mythische wezens uit Mesopotamië en ook dingen in Faraonisch thema', zegt Omar Ghaly (21).

De Minecraftmania lijkt zich wel te beperken tot herendisputen. 'Het is echt iets wat jongens speelden toen ze veertien waren', zegt Rozemarijn Bijl (20, geneeskunde, Augustinus-gezelschap Philein). 'Ik vind het niet erg interessant.' Rosalin van der Hoeven (25, taalwetenschappen, Dispuut BLOQ) beaamt dat: 'Gamen is toch meer een mannending.' Ze kennen het vooral van hun broertjes, zeggen beide studenten.

Of je daarbij ook per se moet drinken, daarover zijn de meningen verdeeld. Snoeij vindt het 'een beetje raar zo in je eentje in je kamer'. Teitsma: 'Alleen drinken is gewoon niet zo leuk.' Maar bijna iedereen woont in een studentenhuus, vindt Van Wingerde, 'dus daarna kun je verder met je huisgenoten.'

Tetteroo: 'Bij mij is er wel een goede fles wijn doorheen gegaan hoor. Er werden ook grappen gemaakt: kun je effe een biertje halen voor me?' Stolte: 'De kreet "handen voor bier" is wel meerdere keren geroepen en er gingen ook handen de lucht in.'

Normaal deinst Nick Harte (21, security studies, SSR-dispuut Supra Modum) niet terug voor een drankspel, maar tijdens de lockdown stond hij droog. 'Ik hoop dat die quarantaine snel is afgelopen is want dan kan ik eindelijk weer drinken', zei hij, nuchter toekijkend hoe zijn dispuut adtjes trok tijdens het racespel TrackMania. 'Die adtjes achter hun beeldscherm zijn lachen om te zien. Escalatie kan zeker ook online. We waren met z'n tien en het ging prima.'

Van Wingerde doet geregeld 'advlogjes': 'Dat is een biertje adt en dan iemand nominert die dat ook moet doen. Zo kun je ook een soort van samen drinken. Ik speel ook met het idee van het borrelspelletje mexxen met dobbelstenen. Dat zou je op zich met een camera en Skype prima na kunnen bootsen.'

Wie denkt dat de studenten nu dag en nacht aan het digiborrelen en minecraften waren, heeft het mis. Ghaly: 'We hebben even vakantie van elkaar, je bent nu heel erg met je huis.' Bijl heeft met haar medebewoners een zogeheten 'thuisweekend': 'Met zijn allen zuipen, de muur schilderen, naar het strand en een *tour de chambres* doen.' Van Wingerde ziet een voordeel van de coronacrisis: 'Tijdens de lockdown zijn nu superveel mensen thuis en dat is fakkig leuk.'

En nu ziet het er zo uit

Niet zoenen en zingen, maar praten en drinken

Borrel in de tuin van Augustinus

In juni mochten de studentenverenigingen weer voorzichtig open. 'Lopen mag alleen als je naar de wc moet.'

DOOR SEBASTIAAN VAN LOOSBROEK 'Het lijkt op geen enkele manier op wat we vroeger deden', zegt Minervavoorzitter Fleur Peterse over de borrelavonden die sinds half juni weer van start zijn gegaan. 'Anderhalve meter is echt heel erg lang, hebben we gemerkt.'

Het nieuwe borrelen vergt behoorlijk wat aanpassingsvermogen, van zowel de besturen als de leden. Staand borrelen zit er bijvoorbeeld niet meer in: om voldoende afstand te garanderen en ervoor te zorgen dat er zo min mogelijk door de zaal wordt gelopen, mogen de leden van alle studentenverenigingen alleen aan tafels zitten. Vooraf aanmelden

via de verenigingssite is verplicht.

Bij Minerva is alleen de grootste zaal in gebruik. 'Daar mag nu precies dertig man in', vertelt Peterse. Vanaf 1 juli zijn dat er honderd.

Op iedere tafel en bij de toiletten staan desinfectiemiddel en zeep. 'We zorgen ervoor dat ze dat ook steeds gebruiken', legt Peterse uit. 'Wij doen dat als bestuur ook steeds heel opvallend, zodat de rest ons voorbeeld volgt.'

Zooken en omarmd liederen zingen zit er met het nieuwe borrelen niet in. Het is dus vooral een kwestie van praten en drinken. En dat gaat dan juist weer beter dan vroeger, zegt Peterse. 'Normaal gesproken, als de zaal vol staat, moet je dicht op elkaar staan om elkaar te kunnen verstaan.'

Om loopbewegingen zo veel mogelijk te voorkomen, mogen leden niet zelf bier halen bij de bar. 'Lopen

mag alleen als je naar de wc moet. Als mensen willen bestellen komt de bediening langs, voor wie we een looproute hebben gemaakt tussen de tafels door.'

En om te voorkomen dat mensen steeds dicht op elkaar kruipen, zijn de tafelkleden afgeplakt. 'Met je stoel mag je niet voorbij die rand.'

In de eerste weken waren alleen de eerstejaars welkom. 'Zij hebben natuurlijk een heel gek jaar gehad, terwijl het voor hen juist heel belangrijk en leuk is om hier te komen. Vanaf 1 juli werken we met een reserveringssysteem en is iedereen welkom.'

Ook op Quintus gaat het 'flink anders dan we gewend zijn', zegt voorzitter Harold Janssen. Daar ging eerst alleen het restaurant open, voor 28 man. 'We zijn met tafels gaan schuiven tot we een opstelling hadden waarbij iedereen anderhalve meter uit elkaar zat. We waren verbaasd hoe groot die afstand eigenlijk is.'

Ook hier mogen de leden niet zelf bier halen. 'De restaurantcommissie en de mensen achter de bar serveren ook de gerechten uit en brengen de vaat naar de spoelkeuken, zodat er zo min mogelijk mensen door de ruimte bewegen. De eerstejaars die spoelendienst hebben, staan anderhalve meter van elkaar, net als de commissie die het eten bereidt. Ze werken met handschoenen, en ze kunnen een mondkapje krijgen als ze zich daar prettig bij voelen.'

Augustinus is eerst gaan proefdraaien met borrelshifts overdag. 'Dan zien we hoe de handhaving van de regels gaat en of het online reserveringssysteem werkt', legt voorzitter Rosalie Klerkx uit.

'Daarna hopen we uit te breiden naar de avonden en de borrel sfeer wat meer terug te halen.'

Leden die weer eens een biertje willen komen drinken, kunnen via de verenigingssite een tafel in de borrelzaal op de begane grond reser-

veren voor twee uur. Hier mogen ze wel zelf bier halen, maar anders dan normaal.

'Elke tafel krijgt een eigen dienblad, waarmee je naar de bar kunnen lopen', vertelt Klerkx. 'Het dienblad moet op de bar worden gezet met de ledenpas er al op, zodat het barbestuur niets hoeft aan te pakken.' Het barbestuur zet vervolgens de getapte biertjes op het dienblad waarmee de student terug naar de tafel kan lopen.

'Een borrel zoals die voor corona was zit er voorlopig nog niet in'

Ook de leden van Catena halen zelf hun bier bij de bar. 'We hebben wel een wachtrij gemaakt waar de leden afstand tot elkaar moeten houden', vertelt bestuurslid Roy Zuidhoek. 'Ook hebben we een afschermdoek bij de bar, zodat het barpersoneel niet in direct contact staat met de gasten.'

Minervavoorzitter Peterse vindt het nieuwe borrelen 'nog een beetje zoeken', maar ziet wel dat de leden de regels serieus nemen. 'Het is voor ons ook een uitprobeerseel, en daar krijgen we begripvolle reacties op. Natuurlijk moeten we de leden af en toe aan die anderhalve meter herinneren, maar ze doen goed hun best om mee te werken.'

En aan enthousiasme voor een samenkomst op de sociëteit was de eerste weken geen gebrek: 'Op een zondagavond waren we toevallig met maar 22 mensen, dus toen hebben we op onze Instagram gegooid dat er nog acht plekken over waren', vertelt Peterse. 'Binnen een paar seconden zaten we alsnog vol. Dat geeft wel aan dat iedereen heel graag wil komen.'

Per 1 juli mogen studentenver-

enigingen honderd man toelaten, mits de anderhalve metermaatregel wordt gewaarborgd.

Augustinus gebruikt per 1 juli de drie grootste ruimtes van het pand. 'Zittend kunnen daar 90 tot 100 man in', zegt voorzitter Rosalie Klerkx. Het restaurant blijft voornamelijk dicht. 'We bekijken nog of het geen verlies oplevert als we dat per 1 juli weer openen.'

Voor Catena verandert er niets. 'Honderd man in het pand gaat echt niet lukken. Met de huidige regels is uitbreiding naar meer dan 26 personen een *no go*', aldus Roy Zuidhoek. Ook de keuken gaat de komende maanden nog niet open. 'Dat is te veel moeite voor wat je eruit kan halen.'

'Honderd is bij SSR te risicovol', zegt voorzitter Marten Bergsma. 'We denken dat we ongeveer zestig man kunnen ontvangen. Ook hier blijft de eetgelegenheden gedurende dit bestuursjaar dicht. 'Onze keuken is vrij smal, dus leden die het eten bereiden kunnen dan niet voldoende afstand houden.'

Ook bij roeivereniging Njord zijn honderd man 'absoluut niet haalbaar', zegt Bas Rensen. 'Onze max is een man of vijftig, als we ook ons balkon gebruiken. Maar we zijn al blij als we überhaupt open mogen en die dertig man kwijt kunnen.'

Minerva kan in theorie 128 personen kwijt verdeeld over het gebouw. 'Dus van die honderd gaan we zeker gebruikmaken', zegt voorzitter Fleur Peterse.

'We moeten nog uitpuzzelen of we honderd man kwijt kunnen als we de andere drie zalen ook openstellen', zegt Quintus-voorzitter Harold Janssen.

'We denken dat het moet lukken, maar het wordt wel een logistieke uitdaging. Maar een borrel zoals die voor corona was zit er voorlopig nog niet in.'

Het restaurant van Quintus

Ga voor het laatste
nieuws naar
mareonline.nl en
download de app

Interview

Mijn hoofd in een

Ammar Etaki: 'We waren vastbesloten om te vluchten en bleven het proberen.' Foto Taco van der Eb

...mijn

Colofon

Redactie-adres Reuvenplaats 3 2311 BE Leiden
Telefoon 071-527 7272
Website mareonline.nl
E-mail redactie@mare.leidenuniv.nl
De redactie is op vrijdag gesloten.
Oplage 4000

Hoofredactie
Frank Provoost frank.provoost@mare.leidenuniv.nl

Redactie
Vincent Bongers vbongers@mare.leidenuniv.nl
Bart Braun bbraun@mare.leidenuniv.nl
Anoushka Kloosterman a.s.kloosterman@mare.leidenuniv.nl
Sebastiaan van Loosbroek s.p.van.loosbroek@mare.leidenuniv.nl
Susan Wichgers s.wichgers@mare.leidenuniv.nl
Elsje van der Steeg (stagiair)

Medewerkers
Illustraties Bandirah · Schot · Silas

Art direction en vormgeving Marcel van den Berg
Drukwerk Rodi Rotatiedruk, Broek op Langedijk
Advertenties Bureau van Vliet B.V.
Postbus 20 2040 AA Zandvoort
Telefoon 023 - 571 47 45

Redactieraad
Prof. dr. Rick Lawson (voorzitter) · Prof. dr. Frank Israel (vice-voorzitter) · Dagmar Brouwer · Prof. dr. Willem van der Does · Drs. Malou van Hintum · Emilie van Kinschot · Thomas van Klaveren · Nathan Oosthoek · Frank Rensen · dr. Alexander Pleijter · Marten Jesse Pot

Ammar Etaki vluchtte in 2014 uit Syrië. Pas na zes mislukte pogingen, lukte het hem om Europa te bereiken. Inmiddels is hij drie jaar in Nederland en begint hij in september aan een studie in Leiden. 'Ik zag vrienden sterven en kon niets doen.'

DOOR JESSIE EICKHOFF 'Halverwege 2012 veranderde mijn leven voorgoed. Tot dan toe was Aleppo, de stad waar ik woonde, veilig geweest voor de gevechten tussen het regeringsleger van president Assad en de rebellen die het Vrije Syrische Leger vormden.

'Op 300 meter van onze woning stond een ziekenhuis. Ik zag het vlak voor mijn ogen instorten nadat het door de rebellen was gebombardeerd. Ik keek toe hoe veel van mijn vrienden op de grond vielen en niet meer konden opstaan. Ik kon er niets tegen doen.

'Talloze mensen verloren hun woning en moesten vluchten. Mijn

vader zei: "Als we mensen kunnen helpen, moeten we dat doen." Ons gezin nam zoveel mogelijk vrienden en familie in huis. Op den duur woonden er veertig man. Soms was dat lastig, maar dan hoorde ik in de verte weer bommen vallen. Dat geluid relativeert enorm.

'Op elke straathoek was een checkpoint waar soldaten van de regering onze identiteitskaart controleerden. Ze konden vaak niet eens lezen, maar wij waren machteloos tegenover hen. Ze scholden ons uit, eisten geld op en stalen spullen uit huizen. Op straat zag je bijna alleen nog meisjes. Alle mannen waren het leger ingestuurd om tegen het Vrije Syrische Leger te vechten.

'Ik zat in het voorlaatste jaar van archeologie aan de Universiteit van Aleppo. Na mijn afstuderen zou ook ik moeten gaan strijden. Een inkomen of toekomstperspectief had ik niet meer. Alles lag in puin. Ook de kledingwinkel van mijn vader, waarvoor ik verantwoordelijk was,

'Samen met mijn beste vriend Abdul besloot ik om naar Turkije

te vluchten. De meeste mensen kunnen zich dat financieel niet veroorloven, maar ik had geluk: mijn ooms die in het buitenland woonden, wilden geld overmaken. Mijn ouders, die allebei nog werk hadden als docent, bleven achter, samen met mijn twee broertjes.

'Met de bus reisden Abdul en ik naar Libanon. Bij de grens werden we tegengehouden door het leger. We mochten het land niet in, omdat de soldaten niet geloofden dat we zouden doorreizen naar Turkije. In Libanon bestaat een kwart van de bevolking uit Syrische vluchtelingen. Nóg meer zouden het land niet aankunnen. Om te voorkomen dat we het nogmaals zouden proberen, verscheurden de soldaten onze tickets.

'Even verderop troffen we een man die in contact stond met de politie. Voor 450 euro wilde hij ons de grens over helpen. Dat lijkt misschien weinig, maar in Syrië moest ik daar tien maanden voor werken. We weigerden om zoveel geld te betalen. We hadden immers de juiste

boek...

gedachten in Syrië

papieren om legaal de grens over te steken. Daarom gingen we terug naar Tripoli om opnieuw tickets te kopen.

De tweede keer gebeurde precies hetzelfde. We besloten dat geen andere keuze hadden dan in te gaan op het aanbod van deze mysterieuze man. Toen we in zijn auto zaten, werd duidelijk dat de soldaten van de controlepost betrokken waren bij de deal. We hoefden ons niet te verstoppen, maar konden moeiteloos de grens over. Alle auto's werden gecontroleerd, behalve de onze. Waarschijnlijk kreeg het leger een deel van onze centen.

In Libanon namen we de bus naar Tripoli om vervolgens met een stoomboot naar Turkije te gaan. Daar pasten heel wat mensen op. Bij de Turkse grens werden er toentertijd geen papieren gecontroleerd en kon je als illegaal zonder problemen de grens over.

Met wat kennissen van Abdul hadden we een huis geregeld waar we konden wonen. Bij aankomst had ik nog maar 20 euro over. Doordat

ik de taal niet kende, had ik geen andere optie dan het doen van zwaar, lichamelijk werk. Vluchtelingen zijn populair bij werkgevers, omdat ze minder salaris hoeven uit te keren. Daardoor vond ik op de eerste dag al een baan in de bouw. Dit heb ik vijf maanden gedaan.

Tenmaal de Turkse taal beheerste, mocht ik twee jaar lang zwart werken en wonen in een hotel aan de kust van het eiland Ayvalik Cunda. Ik werkte er zeven dagen per week ruim 18 uur per dag. Van ober, receptionist en barman ben ik opgeklommen tot hotelmanager. Toen een factie in het Turkse leger in juli 2016 een coup probeerde te plegen, werd het hotel maandenlang leeg en kon de eigenaar de salarissen niet meer betalen. Hij sloot het hotel.

Doordat ik geen Turkse documenten had en hierdoor jarenlang zwart had gewerkt, bestond er geen bewijs dat ik hotelmanager was geweest. Bij een nieuwe baan zou ik weer onderaan de ladder moeten

beginnen. Ik wist dat ik niet mijn hele leven zonder papieren kon en voelde me in Turkije ongelijk behandeld. President Erdoğan gebruikte de Syriërs als speelkaart: als Europa niet deed wat hij zei, zou hij de grens naar Europa openzetten.

Abdul en ik besloten om via Griekenland naar Nederland te vluchten. Ik had van vrienden gehoord dat vluchtelingen in Duitsland en Nederland wél een identiteitskaart en hulp van de overheid krijgen. De reis duurde een week. Het begon met een autorit van Istanbul naar het dorpje Edirne. Aan elke reis begonnen ongeveer vijftig personen. Er verscheen een autootje waarin maximaal tien personen pasten. Kleine auto's werden minder gecontroleerd en bovendien konden de vervoerders zo extra geld verdienen. Als gevolg zaten we zo opgepropt waardoor we drie uur lang nauwelijks konden ademen.

Van Edirne moesten we te voet naar Griekenland. Het was een zware reis van vier dagen waarbij veel mensen afhaakten. Overdag

moesten we ons verstoppen tussen de bomen, 's nachts liepen we en staken we met een opblaasbootje een rivier over. Vlakbij de grens werden we gesnapt door Griekse commando's. In de Europese regels staat dat een vluchteling een identiteitskaart moet krijgen. In plaats daarvan sloten ze ons drie dagen op. Met een man of dertig werden we in een kamer van twintig vierkante meter gepropt. We kregen geen eten, alleen water. Daarna werden we teruggebracht naar Turkije.

Vijf keer probeerden we zo om de grens over te steken. Telkens werden we gespot en opgesloten. De zesde poging strandde toen chauffeur en de leider ruzie kregen en gingen vechten. Maar we waren vastbesloten om het te blijven proberen. Bij de zevende poging lukte het eindelijk. Het was mistig waardoor we niet werden gespot, maar we konden ook elkaar nauwelijks zien. We waren blij, maar snapten ook dat we nog maar op de helft van onze reis waren.

Vanuit Griekenland wilden we naar Nederland. De eerste optie was om naar een vluchtelingenkamp van de Verenigde Naties te gaan. Los van de slechte leefomstandigheden bedraagt de wachttijd één tot drie jaar. Daarom kiest de meerderheid ervoor om illegaal de grens over te gaan. Wij ook.

We wisten dat er in Atinas mannen waren die vluchtelingen de grens over hielpen steken. We moesten allebei 4000 euro betalen, onafhankelijk van het aantal pogingen dat we nodig zouden hebben. Gelukkig had ik in Turkije veel geld gespaard.

We kregen vliegtuigtickets naar Nederland. Abdul kreeg een Frans en ik een Spaans paspoort. De man op de foto van mijn paspoort had net zo'n snor als ik. Het werkte: bij de douane mochten we zo doorlopen. Ik was zo gelukkig toen ik in het vliegtuig stapte.

In Nederland zijn we door een neef van Abdul naar een asielzoekerscentrum gebracht. Ik heb in elk azc wel een tijdje gezeten. Je hebt altijd stress. Het gaat traag, maar in vergelijking met andere landen is het goed geregeld. De mensen die ons hielpen waren erg aardig en ik kreeg lessen waardoor ik Nederlands kon leren.

Uiteindelijk mochten we blijven. We paktten onze spullen en vertrokken in mei 2018 naar Leiden. Abdul en ik wonen allebei in een studio bij het Hildebrandpad, in de Zwarte Dozen. Van DUWO heb ik een le-

ning van 10.000 euro voor inburgering gekregen. Ik wilde zo snel en zo goed mogelijk de taal leren en begon met cursussen aan het academisch talentencentrum.

Daarna heb ik het Voorbereidend Jaar Leiden gedaan. Bij dit schakeltraject van de hogeschool en de universiteit kunnen vluchtelingen tussen de 18 en 28 jaar verschillende vakken volgen en daarin staatsexamen doen. Zo kon ik bewijzen dat ik op het niveau zit om aan een studie te beginnen.

Nu ga ik Information Technology studeren, aan Hogeschool Leiden. Het taalniveau is niet al te hoog en er is in Nederland veel vraag naar ICT'ers. Zo kan ik wat teruggeven aan het land dat mij zo heeft geholpen.

De directheid en eerlijkheid in Nederland waardeer ik heel erg. Hier is een democratie waarin mensen vrijuit mogen spreken. In Syrië is dat ondenkbaar. Al jaren wordt de bevolking onderdrukt door een president die zonder verkiezingen aan de macht is gekomen. In Nederland is er meer gelijkheid. Mensen die ziek zijn of studeren, krijgen geld in de vorm van een bijdrage of lening. Ik kan net als de rijke mensen leven: ik kan studiespullen kopen, een sportabonnement nemen en naar school. Als je jezelf wil inzetten voor een goede toekomst, zijn Nederlanders heel behulpzaam. Daar ben ik heel dankbaar voor.

Soms zit ik met mijn hoofd in een boek, maar zijn mijn gedachten heel ergens anders. In Syrië verandert er niets. Ons huis is inmiddels verwoest door een bom. Beide strijdende partijen wilden het gebied beheersen en zetten helikopters en tanks in bij bombardementen. Gelukkig was mijn familie al naar het huis van mijn oom gevlucht. Daar is het iets veiliger.

Het is de vraag of de onderdrukking in Syrië ooit zal verdwijnen. Als het gebeurt, wil ik heel graag terug om mijn land op te bouwen.

"Ik ga niet vluchten of reizen", zei mijn vader. "Ik ga hier overlijden." Hij heeft altijd hard gewerkt en wil het leven dat hij in Syrië heeft opgebouwd niet achterlaten. Mijn broertjes willen wel weg. Over twee jaar moet de oudste het leger in, de jongere twee jaar later. Ze willen vluchten, maar weten niet hoe. Doordat Turkije inmiddels om een visum vraagt, is het nóg lastiger te dunderd geworden. Ik kan alleen bidden en mijn familie met kleine bedragen helpen.

Ammar en zijn beste vriend Abdul.

WELKE RUIMTEBRO

OP EEN DAG, IN RUSLAND...

SCIENCE FICTION? NOU, NEE.

IN 1908 EXPLODEERDE EEN ASTEROÏDE BOVEN SIBERIË, EEN PAAR KILOMETER VAN DE OPPERVLAKTE

DE SCHOKGOLF VERNIETIGDE TACHTIG MILJOEN BOMEN...

EN VERBRIJZELDE HONDERDEN KILOMETERS VERDEROP DE RAMEN.

DRIE MENSEN OVERLEDEN.

DIT SOORT GEBEURTENISSEN KOMT VAN TIJD TOT TIJD VOOR:

2007: INSLAG IN PERU. DE GASSEN DIE VRIJKWAMEN MAAKTEN OMWONENDEN ZIEK.

1934: EEN RUIMTESTEEN VAN VIER KILO STORTTE DOOR HET DAK VAN EEN VROUW IN ALABAMA, VERENIGDE STATEN. ZE RAAKTE GEWOND.

2013: ASTEROÏDE BOVEN CHELYABINSK, RUSLAND, VEROORZAakte 1500 GEWONDEN, VOORAL DOOR SCHERVEN VAN UIT ELKAAR SPATTENDE RAMEN.

OKKEN GAAN ONS RAKEN?

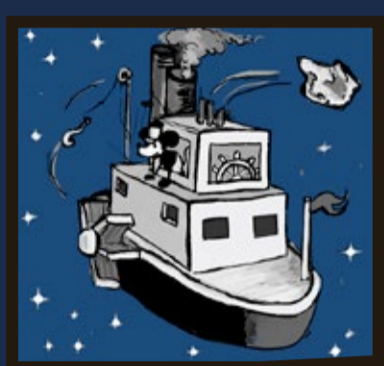

DE AARDE HEEFT IN DE LOOP VAN HAAR GESCHIEDENIS AARDIG WAT KLAPPEN GEHAD VANUIT DE RUIMTE

MET ALS BEROEMDSTE KLAP DEGENE DIE LEIDDE TOT HET UITSTERVEN VAN DE DINOSAURIËRS.

STATISTISCH GEZIEN IS DE TIJD RIJP VOOR EEN NIEUWE CATASTROFALE INSLAG. DAAROM DENKEN WETENSCHAPPERS EN OVERHEDEN ALVAST NA OVER OPLOSSINGEN, ZOALS...

EEN 'GRAVITATIONAL TUGBOAT'

EEN ATOOMBOM

BRUCE WILLIS

OM TIJD TE WINNEN, PROBEREN ASTRONOMEN TE BEREKENEN WELKE ASTEROÏDEN ONS Zouden KUNNEN RAKEN, EN WANNEER.

WAT HET VOOR- SPELLEN VAN ASTEROÏDEN ZO LASTIG MAAKT, IS DAT ONS UNIVER- SUM CHAOTISCH IS. IN WISKUNDIGE ZIN.

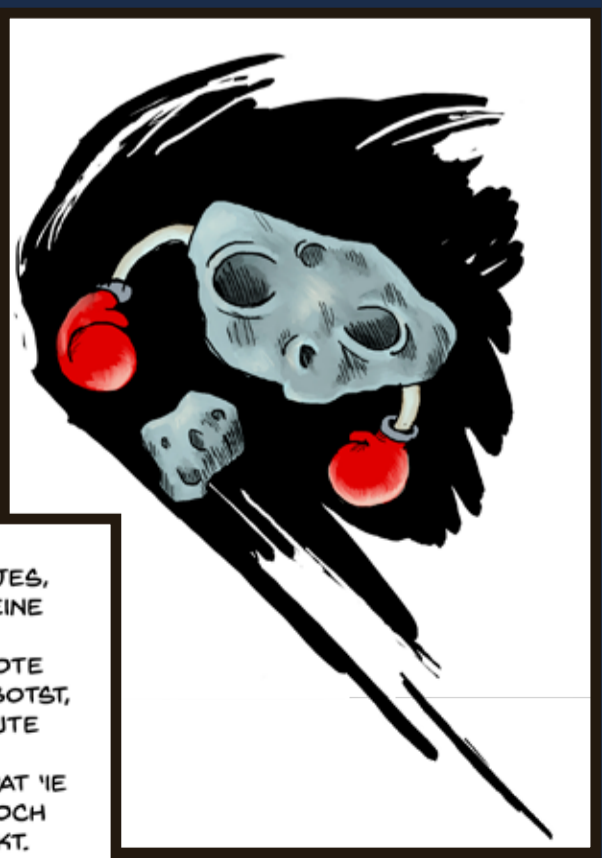
DAT BETEKENT DAT KLEINE GEBEURTENIS- SEN GROTE GEVOLGEN HEBBEN.

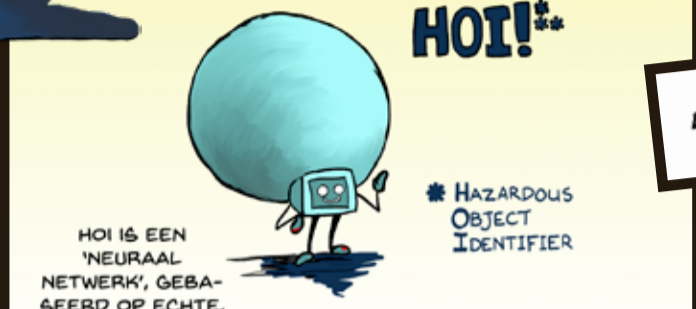
ZOALS HET 'BUTTERFY EFFECT': EEN VLINDER DIE MET Z'N VLEUGELS KLAPPERT KAN OP TERMIJN EEN TORNA- DO VEROORZAKEN.

DAT IS INGEWIKKELD: NASA MAAKT BIJVOORBEELD TALLOZE SIMULATIES VAN ALLE MOGELIJKE ROUTES DIE ASTEROÏDEN AF KUNNEN LEGGEN. DAT KOST ENORME COMPUTERKRACHT, EN VOORAL HEEL, HEEL VEEL TIJD.

KLEINE DINGETJES, ZOALS EEN KLEINE ASTEROÏDE DIE TEGEN EEN GROTE ASTEROÏDE OPBOTST, KUNNEN DE ROUTE ZODANIG VERANDEREN DAT 'IE UITEINDELIJK TOCH DE AARDE RAAKT.

SOMMIGE HEBBEN WE MAAR EEN OF TWEE KEER GEZIEN, EN DAARVAN HEBBEN WE GEEN IDEE WAAR ZE NU ZIJN, OF WAAR ZE NAARTOE GAAN.

DAT MAAKT HET ONTZETTEND MOEILIK OM MET SIMULATIES DE KOERS TE VOORSPELLEN, DUS PROBEERDEN WE HET OP EEN TOTAAL ANDERE MANIER.

DEZE DRIE LEIDSE WETENSCHAPPERS BEDACHTEN DAAROM EEN SLIMMER, SNELLER EN SIMPELER SYSTEEM:

OM HOI TE TRAINEN GEVAARLIJKE ASTEROÏDEN TE HERKENNEN, MOET HET VOORBEELDEN ZIEN VAN ASTEROÏDEN DIE DE AARDE (WAARSCHIJNLIJK) NIET ZULLEN RAKEN. DAAR ZIJN ER VEEL VAN.

MAAR HET MOET OOK VOORBEELDEN HEBBEN VAN ASTEROÏDEN DIE DE AARDE WEL RAKEN. DIE ZIJN ER NIET.

WE ZIJN VOORAL GEÏNTERESSEERD IN DE GROTERE EXEMPLAREN, DIE SERIEUZE SCHADE KUNNEN AANRICHTEN.

HIER IS ALVAST EEN SHORTLIST MET POTENTIAL IMPACTORS DIE HOI OP DEZE MANIER HEEFT GEVONDEN.

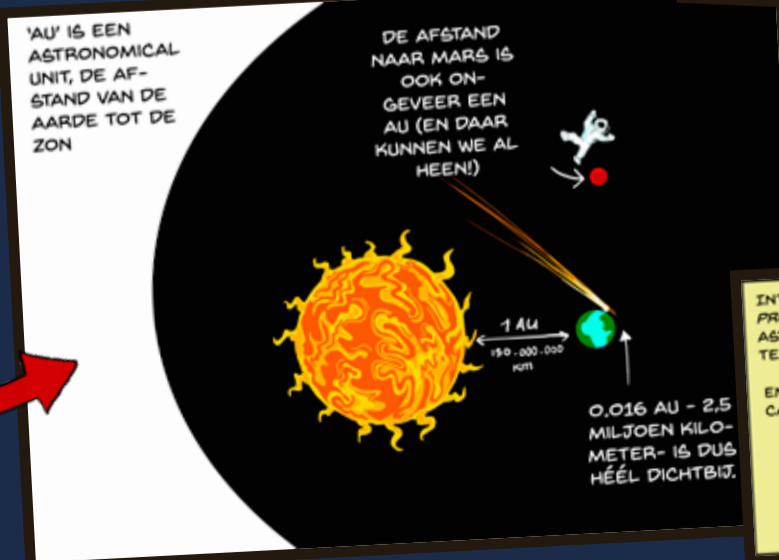

OM TE TESTEN OF HOI OOK ECHT WERKT, VOERDEN ZE DATA IN VAN ALLE GEOBSERVEERDE ASTEROÏDEN IN DE DATABASE VAN NASA - ZO'N ACHTHERDUIZEND STUKS.

BINNEN EEN HALF UUR PIKTE HOI NEGENTIG PROCENT VAN DE ASTEROÏDEN ERUIT DIE NASA ALS GEVAARLIJK ZIET.

NAAM	CLOSEST APPROACH	YEAR
2005 RV24	0.020 AU	FEB 2374
2008 UV99	0.013 AU	APR 2332
2011 BU10	0.006 AU	APR 2920
2011 HH1	0.012 AU	JUL 2923
2011 WC44	0.018 AU	FEB 2679
2013 G76	0.013 AU	DEC 2638
2014 GL35	0.018 AU	JUL 2556
2014 TW57	0.017 AU	SEP 2165
2014 WD365	0.017 AU	SEP 2735
2017 DQ36	0.013 AU	DEC 2131
2017 DQ36	0.016 AU	JUL 2741
2017 JE3		

1 ASTRONOMICAL UNIT = ± 150 MILJOEN KM

EiNdeLiJk BeWEzeN!!1!

Hoe alien-aanhangers aan de haal gingen met een Leidse publicatie

Een artikel van Leidse natuurkundigen over het oprollen van DNA werd extreem vaak gelezen. Volgens UFO-bloggers bevat het namelijk KEI-HARD bewijs dat buitenaardse wezens de menselijke geschiedenis hebben beïnvloed.

DOOR BART BRAUN Afhankelijk van hoe je naar de wereld kijkt, begon dit verhaal vele duizenden jaren geleden, vermoedelijk in het Midden-Oosten. Het omvat ruimtereizen, levende goden en een mysterieuze tijds capsule, verstopt in ons erfelijk materiaal.

Met een iets andere blik is het meer het verhaal over de theoretische fysica van Helmut Schiessel. Dan gaat het over olifantensperma, eencellige wezentes en over hoe natuurkundige computermodellen van buigende rietjes heel mooie biologie op kunnen leveren.

☉☉ ☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉ ☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉

Schiessel (1966) is hoogleraar theoretische natuurkunde van levensprocessen, en auteur van het boek *Biophysics for Beginners*. Hij heeft een kamer op de tweede verdieping van het Oortgebouw, in een wat kloosterachtige gang die nadrukkelijk uitstraalt dat er daar diep wordt nagedacht.

Wat hem betreft begon het verhaal in 2016, toen hij met een paar collega's een artikel over zijn onderzoek publiceerde in het open access-tijdschrift *PLOS ONE*. Het verscheen ongeveer tegelijkertijd met de allerlaatste publicatie van Stephen Hawking, blikt hij terug. 'Maar die van ons werd veel vaker gelezen.' De teller staat nu op meer dan zeventigduizend lezers, en om de zoveel tijd komen er weer een paar honderd bij. Ter vergelijking: de meeste andere Leidse publicaties in dat blad komen op een paar honderd, misschien een paar duizend lezers.

Illuminati

Die komen van websites als *Alien Star*, waar een beschrijving van Schiessels onderzoek zij aan zij staat met stukjes als 'Lady Gaga verkocht haar ziel aan de Illuminati' en 'Professor vindt populatie feeën op het Engelse platteland.' Hij kan er wel om lachen, zegt hij. 'Niet één van die sites heeft mij ooit benaderd met vragen. Gelukkig maar, want ik zou ze moeten teleurstellen.'

Eerst even over wat er in dat *PLOS*-paper staat. Schiessel doet onderzoek naar de chemisch-fysische structuur van DNA. Erfelijk materiaal bestaat uit enorm lange ketens van aan elkaar geregen moleculaire kraaltjes. Twee van die ketens aan elkaar vormen de bekende wenteltrapvorm, de 'dubbele helix'. Van de kraaltjes, de zogeheten nucleotidebasen, bestaan vier verschillende versies, weergegeven met de letters A, T, C en G.

Een gen bestaat uit veel van die lettertjes achter elkaar, door de bank genomen een stuk of tienduizend. Eén complete portie DNA bestaat uit zo'n zes miljard lettertjes: drie miljard in de dubbele helix aan elkaar gepaarde kralen, verdeeld over 23 chromosomen.

Eén zo'n kralenpaar is heel erg klein, maar als je er drie miljard van hebt – en dat dan twee keer, want iedereen heeft chromosomen van vader én moeder – tikt het toch aan. Alles bij elkaar bevat bijna elke lichaamscel zo'n twee meter DNA. Het is dus zaak om dat spul efficiënt op te rollen.

Verreweg het meeste DNA zit strak gewikkeld om moleculaire klosjes die histonen heten. Het na-deel van die aanpak is dat de informatie van het ingepakte DNA niet meer direct gebruikt kan worden door de cel. Dat is niet zo'n ramp, want een bepaalde cel heeft weliswaar alle genen in zich, maar hij gebruikt die lang niet allemaal. Een huidcel in een grote teen hoeft geen hersenhormonen aan te maken, traanklieren produceren geen maagzuur, enzovoort.

Buigbare rietjes

Wat Schiessel bestudeert, is hoe dat wikkelen precies in zijn werk gaat. 'Dat doen we puur mechanisch', licht hij toe. De volgorde van de kralen heeft namelijk invloed op de eigenschappen van de ketting. 'Een A-A-verbinding is bijvoorbeeld ietsje stijver of juist elastischer dan een T-A-verbinding.'

'Een bepaalde lettervolgorde kan de helix een beetje naar links buigen, enzovoort. Wij rekenen dat niet uit; andere onderzoekers hebben dat al gemeten.'

In zijn model komen al die lettertjes niet eens meer voor: dat is als een soort heel lang rietje met heel veel buigbare stukjes ertussen. 'Je rekent de buigbaarheid van de stukjes uit, vouwt dat om het histon, en dan reken je uit hoeveel energie dat kost. Je model vertelt je dus ook welke DNA-volgorde lekker oprolbaar zijn. De voorkeur voor het histon hangt af van de elasticiteit en vorm van de dubbele helix; dus niet de scheikunde, maar de na-

tuurkunde van het molecuul.'

Vanwege de manier waarop DNA zich laat vertalen, kan een gen verschillende volgordes hebben zonder dat dat uitmaakt voor het eindresultaat. De sequentie AGAGAGTCC 'betekent' hetzelfde als CGCGAATCA, bijvoorbeeld. Schiessel: 'Je kan dus met de kralen spelen om een energiezuiniger of stabielere opwikkeling te maken, en in ons paper lieten we zien dat dat in de natuur ook daadwerkelijk gebeurt.'

De volgorde van het DNA dient dus twee functies tegelijk: de oprolbaarheid en de rol als gen. Biologen en chemici slaan daar niet stijl van achterover, maar het was keurig werk. Iemand van de universiteit tikte een persberichtje over deze 'tweede laag informatie in DNA', er belden twee radio-shows voor een interviewtje, en dat was dat. Schiessel ging over op de orde van de dag.

Behalve dan dat dit stukje perfect aansloot op de beleving van mensen die zich bezighouden met UFO's, samenzweringen en andere meer esoterische zaken. Hun reactie?

HOLY SHIT DE UNIVERSITEIT LEIDEN VINDT GEHEIME SIGNALEN IN DNA!!!

'Nou, nee', reageert Schiessel. "Signalen" is de term die wij gebruiken om de binding met het histon aan te geven. Je zou ook signalen vinden als je willekeurig een reeks Aafjes, Teetjes enzovoort in zou voeren.'

Dat Schiessel die laag opdook in virtueel DNA, en daarna bevestigde in het DNA van twee soorten eencellig gist, mag blijkbaar de pret niet drukken.

Sinds die publicatie is Helmut Schiessel gewoon verder gegaan met zijn onderzoek naar hoe een dubbele helix zich om histonen kan vouwen. Hij laat een plaatje zien van berekeningen aan het DNA van vijftig verschillende organismen, en de mate waarin het begin van een gen vastzit om het histon. Bij eencellige wezens zit het DNA daar een beetje losser. Dat is logisch: de cel moet bij het DNA kunnen om het af te lezen.

Dat het bij meercellige wezens juist wat vaster zit, lijkt ook logisch: je meet immers aan het gemiddelde van alle genen, en één cel in een complete plant, vis of fruitvlieg heeft lang niet alle genen nodig die erin zitten.

'Behalve dan, dat de genen die het meest vast zitten, de algemene housekeeping-genen zijn', vertelt de hoogleraar; de genen die juist wel in elke cel nodig zijn. Hoe zit dat dan?

Vermoedelijk heeft dat te maken met het doorgeven van zogeheten epigenetische informatie: dingen die niet in het DNA vastgelegd zijn, maar toch kunnen worden doorgegeven.

Het bekendste voorbeeld is het Leids-Amerikaanse onderzoek naar hongerwinterbaby's. Vrouwen die tijdens de Hongerwinter in verwachting waren, gaven hun kindjes informatie mee die ze beter voorbereidde op een stressvolle toekomst. De epigenetica beïnvloedt het besturingssysteem voor het DNA, en bepaalt mede welk gen wanneer actief moet zijn. Het bepaalt welke genen ietsje beter inge-

pakt worden, of koppelt bepaalde signaalmoleculen aan het DNA. Zestig jaar na dato konden Leidse medici nog steeds de verschillen zien rondom het DNA van hongerwinterbaby's en hun leeftijdsgenoten uit de eerder bevrijde delen van Nederland.

Moeders kunnen hun baby dus wat extra's meegeven, erfelijkheidsgevijs. Maar wat als je een vader bent? Schiessel: 'Stel, je bent een olifant met 65 jaar levenservaring op de savanne. Daar zou je iets van door willen geven, toch?'

Je zou wat epigenetische informatie kunnen meegeven via je histonen. Alleen zitten er nauwelijks histonen in spermacellen. Bij sociaal levende dieren als mensen, olifanten en zebra's is er altijd de kans aanwezig dat een vrouwtje met meerdere mannen paart. Dat leidt tot een competitie tussen de spermacellen: hoe meer stroomlijning, hoe meer kans op het bevruchten van de eicel. Dus gaat, afhankelijk van de soort, zo'n 95 procent van de histonen overboord.

Dan blijft er dus nog altijd vijf procent over. Is daar iets bijzonders mee aan de hand? Jazeker. 'Dat zijn de histonen die om die genen zitten die belangrijk zijn voor de ontwikkeling van het jonge embryo.' Maar waarom blijven juist die bewaard? Nou, juist die genen zitten het meest vast ingepakt om het histon, dankzij de wikkelmecanica die Schiessel in kaart bracht. 'Die aliens zijn helemaal niet nodig om het bijzonder te maken', zegt hij over zijn resultaten. 'Het is al wild en fantastisch van zichzelf.'

☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉

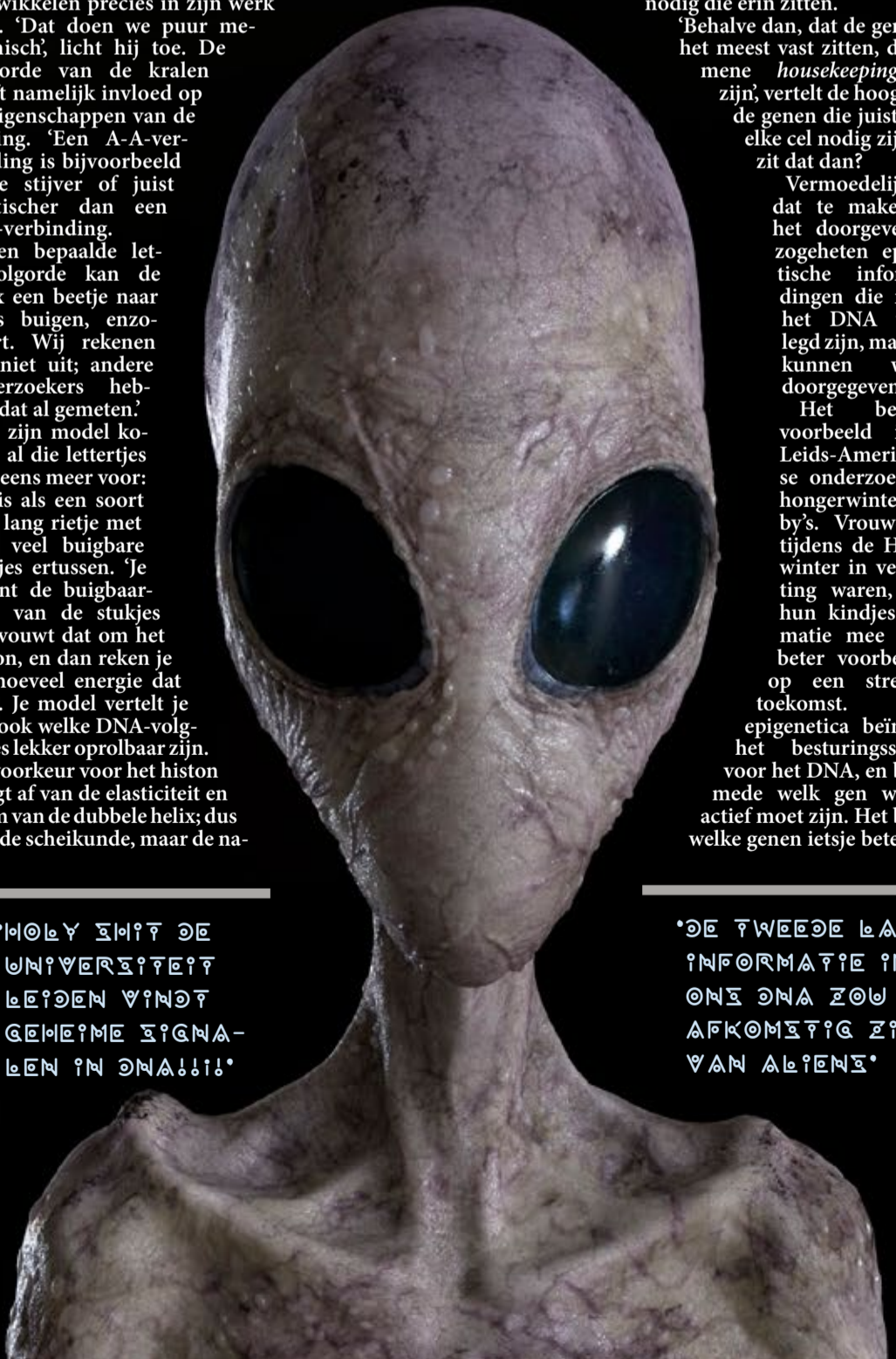
Hij laat een plaatje zien op een blog dat over zijn onderzoek schreef. Van links naar rechts het klassieke beeld van de aap die steeds meer rechtop gaat lopen. 'En dan komt er een afbeelding van een Sumerische god, een zogeheten Anunnaki, die iets doet met een DNA-molecuul, en de aap wordt mens.'

De boodschap: hier is sprake van Paleocontact. Dat is het idee dat de menselijke geschiedenis beïnvloed is door buitenaardse wezens. Het is een theorie waarvan de Zwitserse schrijver Erich von Däniken de belangrijkste uitdrager is. Hij wees op allerlei monumenten uit de oudheid zoals piramides, waarvan hem niet helemaal duidelijk was hoe een primitieve samenleving zo iets had kunnen maken, en kwam vervolgens keer op keer tot dezelfde conclusie: aliens.

'In het denken van de Paleocontact-aanhangers is de aangetroffen tweede laag informatie in ons DNA afkomstig van de aliens, en zal de betekenis ervan onthuld worden als wij er klaar voor zijn', vat Schiessel het samen. Of, zoals *Alien Star* het uitdrukt: 'We weten allemaal dat de Anunnaki het menselijke DNA hebben aangepast: de Sumerische geschriften leggen dat keurig uit, ook al zijn universiteiten niet bereid om dit aan iedereen te laten weten.'

*☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉

*☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉
☉☉☉☉☉☉☉☉☉☉

Achtergrond

Dat er elk jaar weer studenten neerstrijken op de camping weten we nu wel. Tijd voor de volgende journalistieke missie: zelf een tent opzetten.

DOOR ELSE VAN DER STEEG Het is drie uur 's nachts en ik lig nog steeds wakker. Door de storm schudt mijn tent heen en weer. Regen klettert op het zeil. Aan de zijanten is de binnentent al nat. Omdat ik per ongeluk met mijn slaapzak tegen het tentdoek heb aangelegd, is die ook doorweekt. Bij de zoveelste poging om in slaap te vallen, raast het zoveelste vliegtuig over.

Ongeveer elk jaar worden er in de gemeenteraad vragen gesteld over de studenten die noodgedwongen op een camping bivakkeren. Ook afgelopen jaar waren ze weer te vinden op camping de Stochemhoeve. *Mare* ging er voor het vierde jaar op rij langs, maar dit keer met een extra journalistieke uitdaging: meekampen. En dan niet als vakantiegevoel, maar als student.

Het begon zo mooi. Toen ik 's middags de tent opzette was het heerlijk weer, niet gek voor begin oktober! Maar als ik wil vertrekken naar de supermarkt om een lekkere eenpansmaaltijd bij elkaar te winkelen loop ik tegen het eerste probleem aan. Waar laat ik mijn waardevolle spullen? Omdat de camping geen kluisjes heeft, verstop ik mijn laptop onder mijn slaapmatje.

Valt totaal niet op. Doet vast niemand.

Na het eten – lekker buiten aan een picknicktafel, nog steeds droog – moet ik naar de stad. Eenmaal terug op de camping begint de regen. Ik zorg dat ik zo snel mogelijk geïnstalleerd ben voor mijn eerste nacht tent.

Het is vier uur 's nachts. Het heeft onophoudelijk gehoosd en volgens buienradar blijft dat zo. Ik doe mijn zaklamp aan om te kijken hoe de tent het houdt. Overal druppels. Nog een half uur en de hele binnentent is een waterballet. In de voortent regent het al door het dak heen. Ik durf het niet te riskeren, pak mijn laptop en ga naar huis.

Poging één: gefaald.

Als ik de volgende dag terugkom om de schade op te nemen, ontmoet ik student Eike König (20, cultural anthropology and development sociology). Toen duidelijk werd dat hij niet op tijd een kamer zou vinden, kochten zijn ouders een caravan waarin hij sindsdien woont. Die heeft de nacht wel doorstaan, al is het maar net. 'De dakramen zijn lek', wijst hij. 'Ik heb ze met folie dichtgeplakt, maar ik weet niet hoe lang dat houdt.' Hij begon in juli pas met het zoeken naar een kamer. Vrij

Op de camping

laat, geeft hij zelf toe, maar pas toen kreeg hij te horen dat hij in september mocht beginnen met zijn studie.

Ook Mirco Berner (25, wiskunde), die voor het tweede jaar op rij zijn groene slaaptentje heeft opgezet kreeg pas in juli te horen dat hij mocht beginnen aan zijn master.

'Die timing is een groter probleem dan de kamernood. Doordat internationale studenten pas op het laatste moment te horen krijgen dat ze aan een opleiding kunnen beginnen, gaan ze pas zo laat zoeken. Hij snapt dat het niet voor iedereen ideaal is, maar 'ik zie het als een leuke uitdaging'.

'Het giet onophoudelijk en volgens buienradar blijft dat zo. Nog even en mijn binnentent verandert in een waterballet'

'Het is hier heerlijk rustig, je staat middenin de natuur. Ik slaap veel beter en voel me ontspannen. Ik sport bijna iedere dag, dus douchen doe ik gewoon daar. Het enige nadeel is dat ik nooit kook, ik haal alles kant en klaar uit de supermarkt, of ik eet wat in de kantine van de universiteit.'

Er bivakkeren nog vijf studenten op de camping, de meesten in caravans. Ik zie ze alleen nergens. Campingbeheerder Marco Kok vertelt dat de meesten 's ochtends al vroeg naar de universiteit vertrekken en 's avonds pas laat terugkomen.

Niet alleen in Leiden wordt er door dakloze studenten gekampeerd. Ook in Nijmegen, Utrecht, Groningen en Wageningen wonen studenten op campings.

Vorig jaar hadden zowel de El Cid als de OWL een recordaantal deelnemers. Leiden had een tekort van zo'n 1200 studentenkamers, dat zal oplopen naar 2700. De gemeente heeft weliswaar exact dat aantal eenheden aan nieuwbouw gepland voor 2026, maar dat duurt dus nog wel even.

Poging twee.

Nog een tikkie aangeschoten van Leidens Ontzet kom ik woensdag aan bij mijn tent. Even snel nog op het gras water koken voor een kruik, broodje eten, slippers aan en een wandeling naar het toiletgebouw maken, en voilà: een half uur later kan ik mijn slaapzak in.

Behalve van de kou word ik een paar keer gewekt door een overrassend vliegtuig. Maar deze keer ben ik beter voorbereid: oordoppen in, een dikke trui aan. Pas om half elf word ik wakker van de zon. Toch nog enigszins verkleumd kruip ik de natte voortent in om een kopje oploskoffie te zetten.

Maar ik heb mazzel (en een beetje vals gespeeld): 3 oktober is in Leiden

een vrije dag.

Een echte campingstudent zou nu naar college moeten, studeren in de UB, en als er dan nog tijd overblijft, naar kamers zoeken.

Ook König vindt dit vervelend. 'Als ik 's ochtends wakker word en me wil wassen, moet ik gelijk de caravan uit en de kou in.'

Studeren doet hij ook in de caravan, maar dat is verre van ideaal. 'Het is rommelig en afleidend. Mijn vriendin logeert hier momenteel ook, dus het is krap. Maar na een dag college ben ik gewoon moe en wil ik niet nog naar de UB.'

Hij is actief op zoek naar een kamer, tot dusverre zonder succes.

'Het is heel stressvol. Ik moet het studeren en zoeken naar een kamer combineren. Nu is mijn laptop ook nog eens stuk gegaan dus probeer ik alles vanaf mijn telefoon te regelen. Het is daarbij heel moeilijk om een baan te vinden zonder vast adres, dus ik ben momenteel financieel afhankelijk van mijn ouders. Dat levert alleen maar meer stress op.'

Op vrijdag breekt ik - onder het genot van een flinke regenbui - de tent weer af. Ik ben blij dat ik terug mag naar mijn kamer. Waar de temperatuur aan het begin van de week nog acceptabel was, is het nu echt herfst en kil.

Ook König heeft het koud gehad: 'De caravan isoleert niet goed. Alle ramen zitten dicht, maar het voelt alsof ze open staan. Ik heb geen verwarming, alleen een kleine kachel die in een straal van 1 meter warmte afgeeft. Maar die is zo oud dat ik 'm 's nachts niet durf te gebruiken.'

Eind oktober sluit camping de Stochemhoeve voor de winter. König weet nog niet wat hij gaat doen als hij dan nog geen kamer heeft gevonden. 'Ik wil er niet over nadenken, het is te stressvol.'

Eike König: 'Alle ramen zitten dicht, maar het voelt alsof ze open staan.' Foto Zaida Amorij

Een tijdbom van bedrog

Hoe spookstudenten verstrikt raken in hun eigen leugens

Jarenlang liegen tegen vrienden, familie en huisgenoten om maar niet te hoeven vertellen dat je gestopt bent met colleges volgen en tentamens maken. Voormalig spookstudenten vertellen hoe het zo ver kon komen. 'Ik zat helemaal klem in mijn gedachten.'

DOOR SEBASTIAAN VAN LOOSBROEK In zijn eerste studiejaar aan de faculteit Geesteswetenschappen verliep alles volgens plan. Hij haalde bijna al zijn vakken en stroomde met gemak door naar het tweede jaar. Maar toen kreeg Rob (29) het moeilijker. 'Er kwam veel meer zelfstandigheid bij kijken. Het lukte me niet, ik wist niet waar ik moest beginnen. Dat jaar haalde ik maar tien punten.'

Het derde jaar begon hij met frisse moed, en dat leek goed te gaan. 'Maar na een aantal tentamens en papers kwam de klad erin. De studie was leuk en interessant, maar ik had de discipline niet. Toen ben ik mensen gaan vertellen dat ik mijn vakken haalde en naar college ging.'

In plaats daarvan keek Rob in het Lipsius urenlang YouTube-filmpjes, of pakte hij de trein om in een andere stad de tijd te doden. 'Ik zocht continu afleiding om maar niet te hoeven studeren.'

Als zijn ouders naar zijn studievoortgang vroegen, zei hij dat het goed ging. 'Het begon met één leugentje over een niet gehaald vak. De angst voor teleurstelling bij anderen was zo groot, dat het me beter leek de leugens vol te houden.'

Maar die angst zat vooral in zijn eigen hoofd. 'Als mensen iets van me verwachten, geeft me dat druk. Maar die legde ik mezelf op. Ik ben als kind nooit gepusht dingen te doen die te hoog gegrepen voor me waren.'

Het verhaal van Rob staat voor een groter fenomeen, weet filmregisseur Vincent Tilanus. Zijn film *Bladgoud* (terug te kijken via NPO gemist) gaat over spookstudent Owen, die door zijn leugens steeds meer met zichzelf in de knoop komt te zitten. 'Het zit in hun hoofd dat stoppen wordt gezien als een zwakte', zegt Tilanus, die gesprekken voerde met tientallen studenten, voornamelijk mannen die een universitaire opleiding volgden. 'Ik stuitte op heel veel schaamte, onmacht en verdriet. Niemand zit te wachten op publieke afgang. Ze dragen een leugen bij zich dat werkt als een tijdbom: ooit komt het een keer uit.'

Hoeveel spookstudenten er op de Universiteit Leiden rondlopen, is moeilijk te zeggen. Maar, zegt universiteitswoordvoerder Caroline van Overbeeke, opleidingen houden in een studentenvolgsysteem wel per cohort de studentresultaten bij. 'Bij een grote opleiding als rechten, worden studenten opgeroepen voor een gesprek met de studieadviseur als ze lang staan ingeschreven zonder tentamens te doen, een duidelijke terugval hebben, of niet afstuderen binnen de termijn. Soms speelt er psychische of financiële problematiek, heeft iemand een fulltime baan of stagneert de student bij het schrijven van de scriptie.'

Rob vertelde aan niemand dat hij geen punten meer haalde. Studiegenoten vroegen niet waar hij was, ook zijn acht huisgenoten hadden niets door. 'Als ze vroegen hoe het met studie ging, zei ik dat ik een vak of

tentamen had gehaald. Ik verzon op een gegeven moment ook een scriptieonderwerp. Daarvoor putte ik uit een opdracht uit het eerste jaar, want ik moest wel een goed verhaal hebben.' Bij zijn eerste leugens voelde hij zich in 'overlevingsmodus' staan. 'Maar later werd het steeds normaler om ze op te dissen.'

Hij zette geen wekker meer. 's Avonds, als hij thuiskwam na 'een dagje hangen', voelde hij zich het elendigst. 'Ik dacht: hoe moet ik nu verder? Dat voelde verschrikkelijk. Maar na een half jaar voelde het als een gepasseerd station om uit mijn schijnwereld te komen. Ik durfde niet meer bij mijn opleiding aan te kloppen en stopte met het lezen van universitaire mail.'

Inmiddels was Rob drieënhalft jaar ingeschreven als student, terwijl hij praktisch alleen zijn propedeuse binnen had. 'Ik kon zo niet doorgaan, maar wist ook niet hoe het

verder moest. Ik zat helemaal klem in mijn gedachten. Toen kwam het in me op dat ik er het best een eind aan kon maken. Het leek de makkelijkste uitweg, de ultieme vermijding van de confrontatie met mijn omgeving.'

Voordat Rob zijn wanhoopsdaad zou ondernemen, nodigde hij zijn ouders uit voor de bacheloruitreiking. 'Ik verzon een datum, 30 september. Voor die tijd moest het dus gebeuren.' Toen zijn ouders hem mailden hoe laat en waar ze precies moesten zijn, was de maat vol. 'Een mail terugsturen met een locatie en tijd leek me niets. Dan zouden ze voor een gesloten deur staan. Die avond heb ik een zelfmoordpoging gedaan. Ik voelde geen angst, maar juist berusting. Hierna is het allemaal klaar, dacht ik. Ik zat op mijn kamer, deed de deur op slot, en probeerde mijn polsen door te snijden.'

'Ik ben heel blij dat het niet gelukt

is', zegt hij, terwijl hij het litteken laat zien.

Bij zijn ouders biechtte Rob alles op. 'Ze voelden zich bedrogen. Het heeft een tijdje geduurd voor het tussen ons weer goed was.' En hij zocht hulp bij een ggz-psycholoog, 'een moeilijk en spannend traject van een jaar'. Ook iedereen van zijn studentenvereniging kreeg het te weten. 'Ik kreeg bijna geen reacties, maar vond het vervelender dat ik hen had voorgelogen dan dat ze mij niet steunden. Een vriend verweet zichzelf dat hij het al die tijd niet doorhad.'

Bij een tweede psycholoog kwam naar voren dat Rob lijdt aan ADD, waardoor hij zich moeilijk kan concentreren. 'Dat is de onderliggende reden geweest dat studeren niet lukte.' Inmiddels heeft hij een andere bachelor aan de faculteit Geesteswetenschappen afgerond en krijgt hij volgende maand zijn masterbul.

Ook Jelle (33) leefde jarenlang in een schijnwereld. Hij studeerde geschiedenis, maar verloor al snel zijn interesse. 'Het begon ermee dat ik papers niet afmaakte, terwijl ik de schijn ophield dat het lekker liep.' Hij loog dat hij naar college ging en zat dagenlang doelloos internetten in de UB, zogenaamd aan zijn scriptie werkend. 'Het voelde als een verspilling van tijd, maar mijn studie voelde ook zinloos.'

Op school was het altijd goed gegaan. 'Het werd in mijn hoofd steeds belangrijker om te voldoen aan andermans verwachtingen.' Daardoor wist Jelle zijn leugen ruim zes jaar lang vol te houden bij zijn vrienden, ouders en toenmalige vriendin. 'Toen ze me vroegen of ik bijna klaar was, en of ik wat van mijn scriptie kon laten lezen, wist dat ik het moest gaan vertellen. Dat was het dieptepunt waarin ik begon te twijfelen of het leven nog wel zin had.'

Nadat hij alles had opgebiecht, zocht Jelle hulp bij een psycholoog en zat hij weken bij zijn ouders. Ook voor zijn omgeving kwam het bedrog totaal onverwacht. 'Het heeft me gelukkig geen vrienden gekost en zelfs mijn ouders zijn niet heel boos geweest. Alleen mijn ex heeft het nooit helemaal los kunnen laten.'

Het jaar na zijn bekentenis, volgde Jelle een opleiding tot boekhouder. Inmiddels heeft hij zijn leven weer op de rit. Hij woont samen, is verloofd en werkt in de financiële sector. 'Daar kan ik m'n ei kwijt.'

Mare heeft meerdere studenten benaderd om over hun periode als spookstudent te vertellen, maar de meesten reageerden afhoudend. Volgens regisseur Tilanus rust er een enorm taboe op het onderwerp. 'Ik zou spookstudenten adviseren zo snel mogelijk contact op te nemen met een vertrouwenspersoon. Je moet het gaan toegeven. Eerst aan jezelf, anders blijf je ervoor wegrennen.'

De naam Rob is gefingeerd

Wat zegt de psycholoog?

'Als de studie het enige is waar je over liegt, ben je geen pathologisch leugenaar', zegt onderzoeker en universitair docent klinische psychologie Niki Antypa.

'Pathologisch leugenaars liegen over alles; zij hebben een persoonlijkheidsstoornis.' Volgens haar zijn er verschillende verklaringen voor het gedrag van spookstudenten: zij voelen druk vanuit hun omgeving, druk vanuit de maatschappij of van beide. 'Zij hebben het gevoel van druk aangeleerd gekregen door hun omgeving; je wordt er immers niet mee geboren.'

Volgens Antypa denken deze studenten dat ze alleen iets waard zijn als ze succes hebben, of alleen succes hebben als ze beschikken over een diploma zonder een gat op het cv. Dat maakt de opleiding stoppen zo moeilijk.

'Al dat liegen is vermijdingsdrang, ze gaan de confrontatie met hun ouders of de maatschappij niet aan.' Toch zou dit niet snel gebeuren in een omgeving waarin alle problemen bespreekbaar zijn, stelt Antypa. 'Maar het kan ook zijn dat hun omgeving wel degelijk een safe place is, maar dat ze het niet zo voelen.'

Illustratie Joonas Ennala

Natte tosti zoekt kwarrel

Wie wil integreren in het studentenleven moet de taal kennen. Mare helpt je wegwijs te worden in de wondere wereld van de BSA, AVG en (BVO. Altijd handig voor... dingen.

A **Aanduwten:** Dichthakken, (door)palen, (door-)sauzen, (door)blaffen. Zie regelen.
Ab actis: secretaris.
Accepté: tegen je zin in akkoord gaan.
Adten: het zo snel mogelijk achterover slaan van een biertje. Afkomstig van het Latijnse *ad fundum*, tot op de bodem.
Afpielen: ergens een laatste biertje gaan drinken. Lijkt een goed idee, maar is de laatste stap naar complete escalatie.
Ancieniteit: ouwe lullen gaan altijd voor.
Anytimer: een adt die je 'any time' moet trekken als je odds hebt verloren. 'Ik heb drie anytimers op hem.' Zie: odds.
Ar: van arbeider, al het Leidse plebs dat niet studeert (ook: proleet, burger).
Aug: kort voor Augustinus.
AVG: aardappelen, vlees, groente. 'Een AVGtje doen.'

B **Bafbrug:** de Kippenbrug die beide delen van de Vrouwensteeg met elkaar verbindt. Baffen is anaal beffen en het verhaal gaat dat twee scholieren elkaar op deze brug hebben staan baffen nadat ze studentenkroeg Hfi waren uitgezet.
Barfen: kotsen. Ook: nekken.
Barry Badpak: de held van 3 October, dankzij hits als *Leidul!*. De rest van het jaar gewoon een ar in een bar.
Berig: geil (voor een man). 'Ik ben echt berig.'
Blik trekken: een medaille winnen (roeterm).
BoKo: café de Bonte Koc.
Bruin fruit: bitterballen
BSA: komt in twee varianten. Het positief Bindend Studie Advies is geen reden tot zorgen. De negatieve variant vraagt om meer studie en minder bier.
Burgerrups: bus
Burgerslurf: trein
BVO tje: biertje voor onderweg.
BWB: ben wel bij/ben wel bai/best wel bij

C **CoBo:** constitutieborrel. Besturen feliciteren een bestuur met het bestuur-zijn.
Corps: Minerva, spreek uit: koor. Een corpsbal is een mannelijk lid.
CV-rukker: kiest voor een bestuursfunctie om het cv mee op te pimpen.
D **Dies:** Op 8 februari is de universiteit jarig. Spreek uit: *dte-jés*.
Dichtgetikt: alléén nog maar over je vereniging kunnen praten.
Drie Oktober: spreek uit 'dwrte oktobuwr.' Het carnaval van de Leidse ar. Iets met hutsplot, haring en Spanjolen.
Driesecondenregel: geoorloofd van de vloer eten. De tiensecondenregel volstaat ook.
Drukfeut: feut die niet goed meedoet/lui is (tijdens de ontgroening)
Dubbel gemengd: een huis waarin mannen en vrouwen van verschillende verenigingen al dan niet vreedzaam samenwonen.
Dufften: zie fietsenmakers. Enkelvoud: Dufft(er)

Kwarrel: kwaliteitsscharrel.

L **Leidse kots:** pasta met spinazie a la crème en boursin.
Leidse zeeater: chick die tijdens het wippen alleen maar stil op haar rug ligt.
Leids kwartierje: bij colleges mag je een kwartier te laat komen, ook docenten.
Les: heb je op school. Op de universiteit ga je naar college. Je leert er niet, maar studeert. Je maakt er geen huiswerk, maar bereidt je college voor.
Louter: alleen maar. 'Louter mooi weer', 'louter mooie lullen', of 'Louter hulde!' (= lekker gewerkt pik!).
LUL: Leiden University Library, jip... echt waar. Zie UB.
Lullepot: random lulverhaal om verbaliteit mee op de proef te stellen.

M **Mat:** lang haar in de nek van een corpsbal
MaPo: café in De Oude Marenpoort
Meuk: grote hoerwelheid rotzooi, viezigheid of etensresten. Vaak te vinden in de keuken of het doucheputje.
Mexxen: drankspelletje
Moote lul: positieve aanspreekvorm binnen een mannengezelschap. 'Hey, mooie lul, geef mij eens een biertje.'
Mos: de ongeschreven regels over hoe je je binnen de studentenwereld dient te gedragen. Meervoud: mores.

N **Nassen:** eten. 'Dit is echt niet te nassen.'
Natte tosti: een jongen met een lange mat die zichzelf heel wat vindt. Voornamelijk te vinden bij het corps.
Neus, de: per persoon, als in: '20 euro de neus.'

O **Odds:** spelletje voor een anytimer (zie aldaar).
Over je huig/baard gaan: vloer- of trottoirpiza leggen. Zie barfen.
P **P:** je propedeuse, uitspraak: *pe*.
Paardenkut: Apfelkorn met sparood.
Pandapunten: graadmeter voor je saai seksleven, een week zonder seks levert een pandapunt op.
Pikktreijn: Duffers die met de burgerslurf naar de Hfi komen.
Plex, de: Plexus, studentencentrum op de Kaiserstraat.
Phoet: feut
Politesse: *shit the fuck up*.
Prela: het voorstadium van een relatie.
Presses: voorzitter, ook vaak geschreven als praesses.
Prominent: vooraanstaand.

Q **Q:** kort voor Quintus. 'Ik ben op Q.'
R **Regelen:** een kippetje of gast scoren.

Onduidelijk of alleen tongen ook al regelen is, of dat je ook echt gebatst moet hebben.
Rela: relatie.
Restaurant De Gouden Bogen: McDonald's.
Rondje Singels: Rondje hardlopen om de singels tegen de groeiende bierbuik.

S **Scharrel:** aanduiding voor: wazige relaties. Wel de lusten, niet de lasten. Zie ook: kwarrel
Skeer: armlastig.
Snuifas: waar veel Leidse rechtenstudenten terechtkomen
SOGgen: studieontwijkend gedrag vertonen.
Straalfager: bitterlemon met jenever.
Strepen: met bier gooien als iemand de mores overtreedt.
Stuko: studentikoos. 'Wat een stuko-baas,' 'een stukomaaltijd' (pasta met alleen courgette).

T **Tarwashaker:** Spa Goud. Ook: goudgeel gerstennat
ID: the dansant: derde helft van een hockeywedstrijd
Tent, de: de sociëteit van Minerva. 'Ben je vanavond nog op de tent?'
Tering: spreek uit: 'teewring'. Stopwoord van de Leienaar.
Tjakk: zie meuk. Na een borrel zitten je schoenen onder de tjak.
Thuis: waar je woont, dus niet...
Thuisthuis: waar je ouders wonen. Ook: 'thh'

U **UB:** universiteitsbibliotheek aan de Witte Singel. Onder het mom van 'studeren' kun je hier bijpraten met je clubgenoten.
Uf: chick die lid is bij UVSV
Uffendip: haarclip die zo ver omhoog is geduwd dat het lijkt alsof je een tumor op je hoofd hebt.
Uitbrakken: net zo lang niets doen, tot je weer aanspreekbaar bent.
Unit: ding. Kan verwijzen naar zowel eten als gebruiksvoorwerpen. 'Pass me even die unit.'

V **Vesjies likken:** iemand met een vestje (zoals een bestuurslid) regelen.
Vo: kort voor bvo, wat weer een afkorting is voor bravo, wat weer kort is voor 'ik onderschrijf je standpunt volledig, medestudent.'
VVV'tje: vriend(innet)je van vroeger (van voor je studentenleven).

W **Walk of shame:** onder ogen komen van je huisgenoten na een wilde nacht bij iemand anders, in nog naar bier stinkende kleding en/of uitgelopen make-up.
Wipsteiger: hoogslaper.

Z **Zoemen:** geluid dat feuten maken tijdens de ontgroening
Zooten: Uitsloofritueel waarbij de alfamannetjes aan elkaars jasje trekken.

71

dingen die je in je Leidse tijd gedaan moet hebben

Uit

- 1. In de gracht belanden
- 2. Een feestje bij alle vijf de grote studentenverenigingen bijwonen
- 3. Dinsdagnacht stappen in de HiFi
- 4. Uitgaan in Den Haag
- 5. Een ontwikkelingsland bezoeken
- 6. Wakker worden en niet weten waar je bent
- 7. Arren ontmoeten bij de Pomerans, de Rembrandt of iets aanverwant
- 8. Ga bij een club of sub die een buitenactiviteit doet - kanoën, jagen, klimmen, fossielen verzamelen, wat dan ook - en ga een weekendje met ze mee
- 9. Kleren weggooien omdat ze nooit meer gaan herstellen van die nacht
- 10. Nachtnetten
- 11. De laatste trein missen
- 12. Zooien

Thuis

- 13. Op kamers gaan! Misschien wel belangrijker dan de studie zelf
- 14. Inbreken in je eigen huis omdat je jezelf hebt buitengesloten
- 15. Iemand uit een andere stad dan Leiden regelen
- 16. Bij de eerste zonnestraal met je huisgenoten alle banken naar buiten dragen en bier drinken op straat
- 17. Drugs. Desnoods iets van de smartshop
- 18. Een lekkage opdweilen
- 19. Een plant in leven houden
- 20. Een pan of barbecue weggooien omdat je te lui bent om hem schoon te maken
- 21. Een nieuwe schimmelsoort ontdekken op de vergeten afwas. Bonuspunten als de gewone schimmel die er al stond, ten prooi valt aan een andere schimmel
- 22. Je bezittingen onder aluminiumfolie of gele post-its vandaan toveren. Leuke huisgenoten, origineel ook

Eten en drinken

- 23. Zwevertjes drinken in Roebels
- 24. Hutspot eten op 2 oktober
- 25. Eten bij het restaurant van Augustinus of Quintus
- 26. Een bedenkelijke shoarma na twee uur 's nachts
- 27. Een paardenkut drinken
- 28. Ontbijten bij de Hema
- 29. Een date bij La Bota, het meest Leidse restaurant
- 30. De Friese pof van bakkerij Us Bertus
- 31. Na een feest een uienkruier halen op de markt, als die net opgebouwd is
- 32. Als je geld op is wanhopig alle restjes voedsel bij elkaar gooien en hopen dat het eetbaar is
- 33. Een afhaalmaaltijd nuttigen in het Van der Werfpark
- 34. Naar een exotische eetwinkel gaan, dingen kopen die je niet kent, en er dan met behulp van internet wat van proberen te maken
- 35. Op de fiets naar het strand, en daar barbecueën

Cultuur

- 36. Alle Leidse musea bezoeken (tip: met de Museumnacht gaat het snel)
- 37. Een jazzoptreden in De Twee Spiegels bijwonen
- 38. Het Leiden International Film Festival
- 39. Een bandje kijken in Gebr. De Nobel
- 40. Een studententoneelvoorstelling bezoeken
- 41. Naar Werfpop
- 42. Een boek lezen voor je plezier - na de middelbare school zijn veel mensen vergeten dat dat ook kan
- 43. Leids cabaret festival
- 44. Meehossen/drinken met Barry Badpak

Universiteit

- 45. Tenminste één vak buiten je eigen opleiding volgen (Studium Generale telt ook)
- 46. Een promotie of oratie bijwonen
- 47. Commissiewerk doen voor je studie- of studentenvereniging
- 48. Niet vergeten: met je commissie of bestuur zo'n poepsaai groepsfoto op het Rapenburg laten maken
- 49. Een LAK-cursus volgen
- 50. Picknicken in de Hortus (gratis toegang voor studenten)
- 51. Studeren in de bieb van een andere faculteit, zodat je geen afleidende bekenden tegenkomt
- 52. In Mare staan
- 53. Nachtje doorhalen om een paper af te krijgen
- 54. Met een kater naar college
- 55. Onterecht een tentamen halen
- 56. Een tentamen halen waar je keihard voor hebt moeten knokken

Leiden

- 57. Vloekend bij de stalling op Centraal staan omdat je fiets is gejat door de gemeente of een andere fietsendief
- 58. Langzaam onverstaanbaar worden door de vele stiko-afko's: 'We gingen naar een Cobo in de Boko, en toen met het efee naar de MaPo, wel met een bro'tje, natuurlijk.'
- 59. Jezelf 's avonds laten opsluiten in de Burcht/een universiteitsgebouw/... en er de nacht doorbrengen
- 60. Tenminste tien hofjes opsporen. Mag tijdens de hofjesconcerten, maar ze zelf zonder plattegrond ontdekken is ook leuk
- 61. 3 oktober met pisregen
- 62. Op versieringssafari door de Kooi met Kerstmis of tijdens het EK/WK voetbal
- 63. Meedoen aan de El Cid
- 64. Met een bootje door de grachten varen
- 65. De Meelfabriek bezoeken, nu het nog een bouwval is
- 66. Oer-Leidenaar Peter Labruyère spotten in het wild
- 67. Een selfie maken met een meeuw
- 68. Klagen over toeristen die selfies maken met meeuwen
- 69. Buitenlandse gasten een rondleiding door de stad geven
- 70. De Pieterskerk van binnen zien

En als laatste:

- 71. Je naam schrijven op de muur van het Zweetkamertje. Wordt nog een uitdaging als je niet daadwerkelijk afstudeert

Het Clubje

Van links naar rechts: Adtmin, Barry Badmin en Admin van Buuren: 'Rector Carel Stolker is onze inspiratiebron.' Foto Taco van der Eb

Column

Accent uit en gewoon even normaal doen

Sinds de het begin van de coronacrisis bevind ik me bijna onafgebroken in Leiden. Toen ik vorige week belde met een vriend en het met hem had over de laatste keer dat hij hier was, drong het pas goed tot me door wat dit eigenlijk met de mens doet.

Het is niet onbelangrijk te vermelden dat de desbetreffende vriend en ik elkaar kennen uit Nijmegen en hij inmiddels aan de Kunstacademie in Rotterdam studeert.

Het is evident dat het contrast Nijmegen/Leiden en Rotterdam/Leiden groot is, maar na al die weken van social distancing in 071 was ik het zelf even vergeten.

Gelukkig werd ik weer even met mijn neus op de feiten gedrukt toen ik het aan de telefoon had over 'een sjaarzentaak' en de beste jongen me vertelde dat ik ook gewoon Nederlands tegen hem mocht spreken. Voor het gemak noem ik hem even Giel.

Goed, Giel kwam dus langs. Het begon al toen ik hem op ging halen op het station. Ik had die dag mijn Minerva-look uit de kast getrokken en Giel was gekleed in een broek die zeven maten te groot was, een blouse met vlammenprint en een parelketting.

Een dynamisch duo, al zeg ik het zelf.

Ik begon een verhaal over een papier dat ik moest schrijven en werd na één zin onderbroken door Giel omdat hij vond dat ik toch echt even 'dat accent mocht uitzetten en die clip uit mijn haren moest trekken omdat hij anders echt niet normaal tegen me kon doen'.

Hij had een punt.

Zo liepen Giel en ik de hele dag een beetje als Bert en Ernie door Leiden. Een vreemde combo op het eerste gezicht, maar wel écht beste vrienden.

Iedereen keek Giel aan alsof hij was ontsnapt uit een dierenpark en mij alsof ik een grote fout had begaan door dit projectiel de singels binnen te slepen.

Ondanks vreemde blikken is het altijd een verademing en vooral heel belangrijk om mensen als Giel op visite te krijgen. Zo iemand die je even helpt herinneren aan het feit dat - ondanks dat je nog zo cool en belangrijk kan doen met je nieuwe studie, huisgenoten en gewoontes - je wel gewoon moest kotsen van te veel Apfelkorn na het schoolfeest in de derde en hij een filmpje van je heeft waarop je in de schoolmusical een liedje van Adèle zingt.

Toch iets wat je een beetje bescheiden houdt en je helpt herinneren aan het communistisch epicentrum waar je vandaan komt.

Iets waar ik nu, na maanden van Leidse omgeving en invloeden, weer echt ontzettend naar snak.

MAIA DE QUAY is student rechten

'We trappen overal tegenaan'

De makers van Lamme Leidse Memes Voor Pseudocorporale Teens

Io Vivadmin (23, geschiedenis): 'Eerst maakten we memes over elkaar, in een gesloten Facebookgroep van de studievereniging van geschiedenis.'

Admin van Buuren (25, geschiedenis): 'Als twee commissiegenoten met elkaar regelden, maakte je meteen een plaatje.'

Adtmin (23, geschiedenis): 'Daarna begonnen we met Lamme Leidse Memes Voor Pseudocorporale Teens.'

Barry Badmin (24, geschiedenis): 'Een ironische kijk op het corporale én ons eigen leven als student.'

Admin van Buuren: 'Satire gemikt op alle partijen in Leiden. We proberen tegen iedereen aan te trappen.'

Barry Badmin: 'We staan niet boven de gemiddelde student. We zijn ook maar oeters die moeite hebben met studiepunten halen en te veel brakke dagen.'

Admin van Buuren: 'Geschiedenisstudenten hebben zicht op wat er grappig is aan de Leidse maatschappij en wat je op de hak kunt nemen.'

Barry Badmin: 'Je kijkt naar een enorm

groot onderwerp en moet de essentie eruit halen. Net als bij memes maken.'

Admin van Buuren: 'We zijn heel divers. Politieke voorkeur gaat helemaal van links naar rechts.'

Barry Badmin: 'Een paar zitten bij SSR, Aegee, DAC, ISN en Catena, de rest nergens bij. Alleen Adtmin had achteraf wel bij het corps gewild.'

Adtmin: 'Het is een hechte cultuur bij de tent. Ik had daar beter bijgepast dan ik dacht toen ik net van de middelbare kwam. Ik was nog een onzeker jochie,

en vijftien centimeter korter, dat hielp niet.'

Admin van Buuren: 'Hoe we aan 15000 volgers komen? "Tag iemand die vanavond weer een alcoholvergiftiging krijgt." Alle mensen die getagd worden liken onze pagina dan ook.'

Adtmin: 'Of we maken een meme van twee handenschuddende mensen. "Hee, woon jij ook in Leiden?" "Ja, op de Klikspaanweg." En dat die eerste dan zijn handen gaat wassen. Dan heb je meteen de hele Klikspaanweg.'

Io Vivadmin: 'We staan ook elke week in *Mare*, bijvoorbeeld met onze serie "De Leidse Taxonomie", waarin we eerder de zogeheten Ballus én Kechus Corporalis hebben beschreven.'

Adtmin: 'Ik ben wel eens uit bed gekomen omdat ik een goed idee had voor een meme.'

Barry Badmin: 'Eerst gebruikten we Paint, nu vaak Photoshop.'

Admin van Buuren: 'Ik nog steeds Paint hoor! Daarna gooie je 'm in onze appgroep. Als twee mensen 'm leuk vinden en niemand "Mwa, kan beter" antwoordt, gaat-ie online.'

Barry Badmin: 'Carel Stolker is voor ons een inspiratiebron. Hij is niet inspirerend, maar daar gaat het niet om.'

Admin van Buuren: 'We wilden een soort heiligman creëren en wie beter dan de eindbaas van de uni?'

Barry Badmin: 'Toen ik ooit op een borrel kwam waar hij ook was, heb ik op onze pagina gevraagd: "Moeten we hem brassen of niet?"'

Adtmin: 'Vlaamse memepagina's zijn de top-meme-technologie in de wereld.'

Admin van Buuren: 'De allerbeste is "Arno's motiverende plaatjes voor overdag en soms in de nacht".'

Barry Badmin: 'Met de pagina "Kattukse memes voor drugsverslaafde teens" hebben we soms memeorlog.'

Barry Badmin: 'Als we straks als afgestudeerde twintigers in een sociaal gat vallen, kunnen we misschien...'

Admin van Buuren: '... "Burgerlijke mums en suïcidale boomers" beginnen.'

DOOR VERA ARNTZEN

Lamme Leidse Memes voor Pseudocorporale Teens staan wekelijks in *Mare*. Zie ook: www.facebook.com/LammeLeidseMemes

